

Uvnitř si přečtete: Zastupitelé zasedali kvůli cyklostezkám • Budoucnost restaurace a internátu Šumava v centru města • 16. 6. otevřel Bike park • Cesta do Aldena • Je možné se na Šumavě ztratit? • Dětský ochotnický soubor viděný čtyřma očima • Rysí slavnosti a další plánované akce • Situace na Šumavě • Novinky v Muzeu historických motocyklů • Restaurace v Městském záměcku • Polemika o Emilu Kintzlovi • Kynologický klub a pravidelné rubriky

MĚSÍČNÍK MĚSTA ROČNÍK XII ČERVEN 2012 ZDARMA www.sumavanet/zeleznaruda/zpravodaj

Turistická sezóna oficiálně zahájena

Zahájení turistické sezóny na Železnorudsku proběhlo 1. 6. 2012 a bylo spojeno se slavnostním otevřením tří naučných stezek – Sklářská stezka, Utajená obrana železné opony a Historie obce Špičák. Akce začala v 10 hodin dopoledne a navzdory deštivému počasí na ni přišlo dost lidí. O dobrou náladu se v průběhu slavnostního dopoledne starala šumavská kapela Obšuka. Přítomni byli zástupci různých spolků a sdružení, například Václav Chabr za Železnorudský klub, Petr Kepler a Pavel Mařík za SK Špičák. Z bavorské strany přišel Walter Vollmer – místostarosta Bavorské Rudy a Hubert Demmelbauer z Občanského hnutí pro ochranu Bavorského lesa. Přišel i majitel nakladatelství Regionall, které vydává časopis *Vítaný host, lákající čtenáře na Šumavu a do Českého lesa*. Za Mikroregion Šumava západ se zúčastnil Jaroslav Tachovský, o pohoštění se výborně postarali majitelé tříhvězdičkového Hotelu Karl na Špičáku. Mezi hosty byl i majitel Muzea železničních drezín v Čachrově Václav Zahradka.

Starosta města Michal Šnebergr přivítal účastníky akce zahájení letní sezony na Železnorudsku

Turistika je první v řadě

V 10,30 uvítal přítomné starosta města Michal Šnebergr a poděkoval zaměstnancům Městského úřadu, zejména místostarostovi Milanu Křížovi a vedoucímu Služeb města Karlu Papežovi, které nazval šéfkonstruktéry právě otevřených tří naučných stezek. „Děkuji všem, kteří přišli, děkuji, že to tu máte rádi. Turistický ruch je jediná možnost obživy pro místní obyvatele, proto je budování naučných stezek velmi důležité,“ dodal starosta. Starosta se také zmínil o přestěhování Informačního turistického centra do nových prostor v budově radnice, tedy přímo do centra města. Pracovníci Turistického informačního centra Václav Šebelík a Ivana Vilišová měli pro hosty k dispozici aktuální informační materiály.

Promluvil znalec opevnění

Hlavní součástí programu byly prezentace dvou stezek – stezky Utajená obrana železné opony a Sklářské stezky. První prezentace „Železná Ruda v systému obrany Československa“ se ujal Jan Lakosil, absolvent Fakulty stavební ČVUT v Praze, který nyní pracuje jako projektant pozemních staveb u soukromé firmy v Praze. Je od roku 1998 členem Klubu historického vojenství v Brně, spoluzakladatelem internetových stránek www.ropiky.net a sběratelem dobových fotografií. Dlouhodobě se jako svému hobby věnuje terénnímu průzkumu předválečného i poválečného opevnění a spolu s kolegy z Klubu historického vojenství se podílí na dokumentaci více než 7000 objektů lehkého opevnění. Je spoluautorem řady publikací s tématem československého opevnění, například publikace *Utajená obrana železné opony – Československé opevnění 1945-1964*, která byla oceněna v roce 2008 výroční cenou Mladé fronty v kategorii naučná literatura. Podílel se i na knihách *Velká kniha o malých bunkrech* a *Putování po československém opevnění 1935-1989*, které mj. na základě nově objevených archivních podkladů ukazuje, jak se německé špiónážní služby připravovaly na dobytí československého opevnění v roce 1938. Je spoluautorem projektu *Utajená obrana železné opony*, který byl spuštěn v ČRO 17. 11. 2009. Některé materiály, při kterých při přípravě naučné stezky vycházel, byly odtajněny až v roce 2006. Do té doby byly vedeny v režimu „přísně tajné zvláštní důležitosti“. Lakosil seznámil návštěvníky s důmyslnou obranou západní výspy Československa před západními imperialisty, z nichž někteří pamětníci si mohou ještě pamatovat na dřevěné zátarasy na turistických cestách, například mezi Špičákem

Slunečné počasí přivítalo první návštěvníky Železné Rudy

Promluvil znalec opevnění

Dokončení ze strany 1

a Můstkem (nedaleko za sedlem Špičák). Cesty by bylo bývalo možné zatarasit a zcela zneprůchodnit, silnice a mosty směrem do vnitrozemí přerušit pomocí výbušnin, které by se instalovaly do technicky důmyslně vymyšlených míst. „Před deseti lety bychom si to tu vůbec nepromítali a nevěděli bychom o tom,“ zdůraznil Lakosil. Dokumentovány jsou příklady vojáků na železné oponě. Například František Zábřeský (1922), který za války sloužil u Československého pěšího praporu v Severní Africe a později u československé perutě RAF a je držitel medaile Za chrabrost, dostal po návratu do vlasti národní správu jablonecké bižuterie se sídlem v Nýrsku. V roce 1948 se snažil se svou přítelkyní Bohumilou Příhodovou přejít u Železné Rudy hranici do Bavorska. K hraniční čáře se přiblížili 30. března 1948, spatřila je však hlídka SNB a začala pronásledovat. Podle oficiální verze pak Zábřeský v obklíčení vytáhl pistolí a zastřelil nejprve přítelkyni a pak sebe. Takové případy se stávaly i později, ale utečenci museli počítat s mnohem obtížnější situací při průchodu hraničního a zakázaného pásma.

Také o šumavském skle

Druhou, neméně zajímavou prezentaci, přednesla dlouholetá kurátorka sbírek Muzea Šumavy a historička skla Jitka Lněničková. Je autorkou knih s příběhy šumavských sklářů, například její poslední publikace Příběhy šumavských sklářů. Její prezentace se jmenovala „Sklářství na Železnorudsku“. Lněničková zdůraznila, že Železnorudsko bylo ve své době pionýrem ve výrobě tzv. plochého skla. Řekla, že šumavské sklářství má u nás tradici osm set let a z této tradice čeští skláři čerpají dodnes. Věhlas si získali i šumavští stavitelé pecí. Ti se později stali odborníky na stavbu pecí od Finska po Egypt. Sklářské pece postupně na Šumavě vyhasly zároveň s tím, jak se snižovala poptávka po sklářských výrobcích. Historicky vznikly i takové paradoxy, že jeden a tentýž majitel skláren musel své pece ještě za svého života zavírat. Lněničková také posluchačům sdělila, že výroba šumavského skla prošla několika krizemi. Jako příklad největší krize českého skla zmínila období okolo roku 1800. „Krise skla trvala pětadvacet let a byla způsobena drahými surovinovými vstupy, masivní emigrací sklářů, kteří šli za lepším do Španělska nebo Ruska a také velkou konkurencí.“ V roce 1806 se k těmto problémům přidala kontinentální blokáda, kterou vyhlásil Napoleon. To byla pro české sklářství poslední rána. Čeští skláři tak byli až do roku 1815 odříznuti od zahraničních trhů a jejich místo obsadili Angličané, kteří přišli s broušeným sklem. Češi se však rozhodli vzdorovat silné konkurenci Angličanů a design svého skla inovovali. „Začali používat chrom a uran, vyráběli nové barvy skla a právě barvy jim otevřely cestu k novým trhům,“ osvětlila tehdejší situaci.

Radovan Holub, informace k tomuto článku poskytla Jindřiška Holubová

Město Železná Ruda realizovalo projekt Obnova a oprava pomníků a drobných sakrálních památek Železnorudska, který byl spolufinancován Evropskou unií z Evropského fondu pro regionální rozvoj

V rámci tohoto projektu došlo k opravě pomníku československým legionářům před budovou MÚ, byla doplněna chybějící pamětní deska na Špičáku, byl na nové důstojné místo od čp. 93 přemístěn stávající pomník obětem 1. světové války z řad občanů obce Špičák, kteří padli za tehdejší Rakousko-Uhersko. Pomník byl opatřen novou pamětní deskou dle původního vzoru. V Hojsově Stráži bylo u pomníku obětem 1. světové války instalováno nové oplocení. V Železné Rudě, na Špičáku a Hojsově Stráži byly vyčištěny stávající kamenné sloupky a instalovány nové křížky na drobné sakrální stavby. Na Špičáku byla náhradou za zničený křížek instalována nová kamenná boží muka. *Milan Kříž, místostarosta města*

Spolufinancováno Evropskou unií z Evropského fondu pro regionální rozvoj

EVROPSKÁ UNIE

„Investice do vaší budoucnosti“

Správní odbor – informace

Jubilea – červen 2012

V měsíci červnu oslavuje své kulaté životní jubileum

Imrich Gonda, Železná Ruda
Jindřiška Pelecká, Železná Ruda
Věra Hrachová, Železná Ruda
Marie Tomášková, Hojsova Stráž

Zároveň blahopřejeme naší občance, která v měsíci červnu oslaví více než 80 let svého života

Anna Huttová, Špičák

Všem jubilantům blahopřeje sociální komise.

Zastupitelé mimořádně zasedali kvůli cyklostezkám

Vpodvečer 14.5.2012 se v zasedací místnosti MÚ zcela mimořádně sešlo deset z třinácti zastupitelů našeho města, aby projednali zhotovitele a financování projektu s názvem „Cyklostezky a cyklistické trasy na území Železné Rudy“. Řešila se rovněž smlouva o spolupráci na výstavbě parkoviště, včetně propojení s lyžařským areálem, zejména přijetí dotace a jeho budoucí provozování. V rámci stavebních záležitostí byla řeč hlavně o modernizaci Ski areálu Belvédér a přijetí nového územního plánu. A protože žijeme na horách, kde spolu letní a zimní sezóna z hlediska turismu a návštěvnosti velice úzce souvisí, zmínila se v závěru jak letní turistická sezóna 2012, tak nákup stroje pro zajištění zimní údržby.

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo jako dodavatele zakázky „Výbudování turistických tras (cyklostezky a cyklotrasy) včetně dodávky mobilníare a značení“, která je součástí výše uvedeného projektu, společnost Silnice Klatovy, a.s. Tato společnost byla vybrána na základě výsledku veřejné zakázky jako nejvýhodnější, přičemž starosta byl pověřen podpisem příslušné smlouvy o dílo. ZM schválilo podepsání úvěrové smlouvy na financování tohoto projektu a zajištění úvěru od České spořitelny, a.s., zástavou za č. p. 124 v Železné Rudě.

ZM schválilo zmíněnou smlouvu o spolupráci na výstavbu parkoviště, včetně propojení s lyžařským areálem mezi městem Železná Ruda a Sport Service s.r.o. Starosta byl opět pověřen podpisem dané smlouvy.

Záměry a investice na modernizaci lyžařského areálu Belvédér byly schváleny, účastníci řízení byli vyzváni k vzájemným jednáním. ZM přitom vzalo na vědomí stanoviska zástupců Sportovního klubu Špičák k lyžařskému areálu Belvédér.

V závěrečné části zasedání ZM vzalo na vědomí nutnost nákupu stroje na zimní údržbu a přípravu letní turistické sezóny v letošním roce, která byla zahájena 1.6. **Dále ve městě proběhnou Rysy slavnosti a Tradiční železnorudské slavnosti – termíny na straně 20.**

Další podrobnosti ze 14. zasedání ZM naleznete jako vždy na webové stránce Městského úřadu.

Dle podkladů od sekretářky a zapisovatelky MÚ Anny Šebelíkové zpracovala LCK

Co bude s objektem Šumava v centru města?

Pověsti o budoucnosti dříve oblíbeného rozsáhlého objektu v centru města – restaurace Šumava – kolují v Železné Rudě už od dubna. V objektu byla dříve oblíbená restaurace, konaly se tu veselice i bály. Objekt patřil Svazu českých a moravských spotřebních družstev. „Díky vstřícnému jednání vedení společnosti COOP (dříve Svaz českých a moravských spotřebních družstev) bylo možné zchátralý objekt využít pro projekt se sociálním přínosem,“ chválí bývalého majitele Vladimír Čech, předseda představenstva firmy Yarramond a. s., která objekt koupila. Přestože záměr Vladimíra Čecha je směřován k rekonstrukci a vylepšení objektu, obyvatelé Železné Rudy se obávají přílivu „nepřízřusobivých občanů“, někteří dokonce mluví o příchodu potenciálních zákazníků až ze Šluknovského výběžku. Svě udělala mediální kampaň o sociálních ubytovnách v Janovicích nad Úhlavou a v Klatovech. Do zdejších ubytoven, zbudovaných z nefunkčních objektů, se přestěhovali proti vůli místních obyvatel mnohdy i problémoví občané. Železnorudští se teď obávají, že něco podobného se může stát v Železné Rudě. Vzniknou v objektu Šumava sociální byty, byty pro seniory, pro mladé rodiny nebo snad další bytový dům?

Projekt podporovaných bytů

V areálu Šumavy v současné době běží rekonstrukční práce. Rekonstrukce objektu se chopila pražská firma Yarramond a.s. a navazuje tak na úpravy interiérů, které tu provedla už v roce 2007. K dispozici je písemná žádost firmy Yarramond a. s. o vyjádření obce k záměru provozování tzv. podporovaných bytů. Píše se v ní: „Společnost Yarramond a.s. je od dubna 2012 vlastníkem objektu č.p. 159 na ulici Tř. 1. máje v obci Železná Ruda. Tento objekt je v současné době funkčně uzavřen, v havarijním stavu a vyžaduje značnou rekonstrukci, ke které se společnost rozhodla i na základě článku ze dne 28. 12. 2010, ve kterém starosta obce označuje situaci a stav objektu jako závažný problém, který je nutné řešit. Na základě odborného znaleckého posudku byly posouzeny možné způsoby využití tohoto objektu a zároveň byly posouzeny i sociální aspekty jednotlivých možných variant využití. Představenstvo společnosti vyhodnotilo jako vhodnou možnou variantu provozování podporovaných bytů ve spolupráci s nadačním fondem ENIF, který má v lokaci Železné Rudy již tradici, podporuje některé místní organizace a projekty a místním prostředím se orientuje. Zaregistrovali jsme i snahu města bytovou politiku řešit, a proto věříme, že náš projekt, který tento záměr podporuje a přitom nikterak nezatěžuje rozpočet města, by byl zcela jistě pro město a jeho občany přínosem. Zejména proto, že podporuje cílovou skupinu obyvatel, která je nucena vzhledem k současnému vývoji pracovních příležitostí v obci řešit složité životní situace. Zároveň projekty startovacích bytů podpoří mladé rodiny s dětmi, které by nebyly schopny pořídit

bydlení za běžné tržní ceny.“ Následně chce firma Yarramond a.s. prostřednictvím renomované kanceláře požádat Ministerstvo pro místní rozvoj o dotaci.

Podle města není o budoucnosti objektu zatím rozhodnuto

Vedení města se k žádosti zatím nevyjádřilo. Podle dostupných informací zatím není o budoucnosti objektu rozhodnuto. „S městem firma Yarramond a.s. oficiálně nejednala. Předseda představenstva firmy Yarramond a.s. Vladimír Čech ohlásil jen výměnu oken. Neoficiálně poslal mail místostarostovi kvůli souhlasu se žádostí o dotaci a kvůli změně užívání z bývalého internátu na byty. Zatím není jasné, jestli by šlo o přípravu bytů pro standardní klientelu nebo o byty pro lidi sociálně slabé nebo nepřízřusobivé. Obávám se, že by tu mohlo dojít ke spekulaci s majetkem, jako se to děje i na jiných místech naší republiky,“ řekl starosta města Michal Šneberger. Vladimír Čech ale argumentuje, že jeho záměry jsou jasně definované a transparentní. Čech již věnoval sponzorské dary Mateřské škole prostřednictvím nadačního fondu ENIS, pomohl založit novou fotbalovou organizaci a finančně podpořil Ski klub Železná Ruda.

Ze Šumavy vznikne rekreační a bytový objekt

Podle svých slov hodlá společnost, v jejímž čele Vladimír Čech stojí, objekt zrekonstruovat. „Rekonstruujeme objekt podle svého podnikatelského záměru na centrum klasické školní a odborové rekreace RZ Šumava. Tento záměr je součástí projektu se dvěma lokalitami. Letní část určená pro postižené a odboráře už funguje v RZ Těchoděly-Hracholusky, kde poskytujeme cenově dostupnou školní a odborovou rekreaci. Do tohoto projektu jsme zařadili objekt Šumavy pro celoroční rekreační provoz. Zaregistrovali jsme ale prohlášení bývalého zastupitele Václava Macha, který vystoupil na zasedání zastupitelstva s tím, že do objektu Šumavy by mělo být nastěhováno určité množství nepřízřusobivých

občanů. Jde o poplašnou zprávu. Ta se začala šířit mezi místními obyvateli a způsobila paniku. Nevím, kde k této informaci Václav Mach přišel. Jedná se o informaci nepravdivou.“

Dále Čech prohlásil: „V dubnu jsem zaslal prostřednictvím elektronické podatelny Městského úřadu návrh možnosti využití objektu Šumavy po vzoru města Cheb na několik pečovatelských bytů pro seniory a osoby se ZTP a požádal o vyjádření města. Toto elektronické podání starosta označil za nestandardní, což je pro mě nepochopitelné. Elektronické podatelny jsou v dnešní době řádným doručovacím prostředkem. Bohužel ani po dvou zasedáních zastupitelstva starosta města hlasování o tomto záměru na program schůze nezařadil. Bez stanoviska města nemůžeme čerpat dotaci na byty pro seniory s pečovatelskou službou. Proto jsme se aktuálně rozhodli, že v části bývalé vietnamské ubytovny vzniknou startovací byty, například pro mladé rodiny s dětmi. Cena takové bytové jednotky by neměla přesáhnout částku 480 000 Kč. Tím pádem objekt dělíme na část se startovacími byty a na část školní a odborové rekreace, která bude umístěna v objektu bývalé restaurace a školního učiliště. Veškeré probíhající stavební úpravy jsou řádně projednány se Stavebním úřadem v Železné Rudě.“

Dokončení obou částí objektu se očekává asi za šest měsíců.

P.S. starosty města: „Žádost firmy Yarramond přišla pouze na mailovou adresu Městského úřadu. Na veřejném zasedání jsem vyzval pana Čecha, aby zaslal žádost přes podatelnu a bude projednána nejprve na poradě zastupitelů. Vzhledem ke změně majitele, rozsahu a místě, kde je objekt umístěn (střed města), bude třeba k jednání zastupitelstva podrobnějších podkladů pro jednání. Takhle závažnou věc, která bude měnit charakter města, nelze ošetřit jinak, než poradou zastupitelstva. Důležité je i to, že firma Yarramond a.s. Vladimíra Čecha chce získat dotaci na byty pro problémové lidi, např. po výkonu trestu. To jasně plyne z dokumentace zasláné na MÚ.“

Fotogalerie již zrekonstruovaných interiérů je možné vidět na www.nudavrude.cz -rh-

Budova bývalé restaurace Šumava čeká již delší dobu na nově a smysluplné využití

Celosezónní letní soutěže na Železnorudsku opět zahájeny

Prvním červnem byly již tradičně odstartovány letní soutěže pro turisty a cykloturisty na Železnorudsku. Tradičně proto, že soutěž pro pěší turisty vstupuje již do pátého ročníku, cykloturisté se mohou těšit na ročník třetí. Letos vás soutěže zavedou k prameništím, potokům a říčkám v okolí Železných Rud, takže předchozí ročníky vedené po vrcholech, jezerech, či neobvyklých vyhlídkách, jsou doplněny touto tematikou.

Mnozí již pravidla znají, takže alespoň ve zkratce. Nejde o to, navštívit stanovená místa co nejrychleji nebo po přesně dané trase, ale jen a jen o to pobýt v krásné přírodě, navštívit místa, která jsou něčím zajímavá nebo krásná. Na dvou místech pro pěší: – můstek Svatožná (49°8'42.124''N, 13°10'59.317''E) – u Lávkové cesty (49°9'42.121''N, 13°11'50.060''E) a na dvou místech pro cyklisty: – pramen Úhlavy (49°10'33.192''N, 13°14'57.295''E), – vodopád Bílá stráž (49°11'27.396''N, 13°9'19.778''E) (turistický přístřešek u odbočky k vodopádu) jsou umístěna soutěžní razítka, která je nutné otisknout na slosovací kupon, vydaný v Informačním turistickém centru města Železná Ruda. Na rubu kuponů jsou i orientační mapky a body, kde se razítka nacházejí. Razítka lze ale otisknout i na cokoli jiného a po předložení otisků v ITC jen kupon vyplnit.

Soutěže potrvají do 29.9.2012 včetně a poté vylosujeme výherce mnoha zajímavých cen.

Sponzory soutěže jsou:

Café Charlotte, Železná Ruda
 BOWLING Turner, Železná Ruda
 Hotel BELVEDÉR, Železná Ruda
 Hotel GRÁDL, Železná Ruda
 Hotel OREA WELLNESS HOTEL HORIZONT, Špičák
 Chata REBEL, Špičák
 Ladislav Řežáb, Nakladatelství KLETR, Plzeň
 MĚSTO ŽELEZNÁ RUDA

Pension BÖHMERWALD, Železná Ruda
 Penzion ALFA, Železná Ruda
 Penzion ALPSKÝ DŮM, Železná Ruda
 Penzion DRUŽBA, Hojsova Stráž
 Penzion HABR, Železná Ruda
 RUSTIKAL, Železná Ruda
 Řeznictví ŠNEBERGR, Železná Ruda
 SKI SNOW MAX, Železná Ruda
 SPORT SERVICE s r.o., Špičák

Bližší informace naleznete na www.sumava.net/itcruda, na tel.: 376 397 033 nebo přímo v Informačním turistickém centru města Železná Ruda, jehož zaměstnanci vám přejí mnoho štěstí v soutěži, ale také mnoho krásných prožitků při pobytu na Železnorudsku!

Václav Šebelík, Informační turistické centrum

Vítání občánků

V úterý 29. 5. 2012 ve 14 hodin zaplnila obřadní síň železnorudského Městského úřadu šestice nových občánků našeho města s jejich rodiči i prarodiči. Úvodního slova se ujala Anna Šebelíková, fotografování a dohled nad hladkým průběhem připadly matrikářce Ireně Liebl. O kulturní vsuvku s říkadly a písničkami se tradičně postarali předškoláci z místní mateřské školy. Čtyři chlapečky a dvě holčičky následně slavnostním proslovem oficiálně přivítal místostarosta Milan Kříž. Jsou jimi: Matěj Pflug, Oliver Novák, David Melichar, Josef Valdman, Klára Heindlová a Natálie Otradovská. Mírně dojaté maminky podepsaly nezbytné listiny, obdržely květiny a příjemný dar finančního rázu. Všechna miminka zvládla svoji první úřední povinnost naprosto vzorně. Ani jedno z nich se během vítací ceremonie nedalo do pláče. Přejeme jim do života vše nejlepší, především zdraví!

LCK

Květnové ohlédnutí

Svaz zdravotně postižených Šumava zorganizoval 17.5.2012 výlet pro seniory do termálních lázní v Bad Füssingu v Německu. Zúčastnit se mohl kterýkoliv senior, a to i nečlen SZP Šumava. Součástí výletu byla také plavba lodí po soutoku tří řek v Pasově. Pro velký zájem a nadšení z celého výletu se zvažuje, že by se taková to akce mohla zorganizovat ještě jednou někdy na podzim. Dopravu zajišťovala CA Šumavatur a zážitek umocnila hra Františka Strnada na harmoniku. Celou akci zajistila Marie Antošová.

Další významnou akcí SZP Šumava, byl již tradičně „kytičkový den“, který proběhl 16. 5. 2012. Tento den je již několik let uznávanou celorepublikovou akcí v boji proti rakovině. Naše organizace prodala 350 ks slaměných kytiček. Výtěžek v hodnotě 8 129,- Kč byl z uzavřených kasiček vyndán na České poště v Železných Rudě slečnou Klimentovou a zaslán na Ligu proti rakovině Praha. Prodej kytiček zajišťovaly: Marie Antošová, Jarmila Písařová, Jana Grundová, Jiřina Zelenková, Milada Weberová a Antonie Legátová. Celou akci zajišťoval Josef Viliš – předseda SZP Šumava. Všem moc děkujeme za jejich podporu a zakoupení kytiček.

Za SZP Šumava Josef Viliš, předseda

Bike park Špičák otevírá

Gravity Card – a pak jezdíš naplno

Celosezónní jízdenka GraVity Card i v tomto roce umožní jedinečné bikerské zážitky v jednácti bikeparcích po celé střední Evropě. Skvělá nabídka pro ty, kteří chtějí vyzkoušet celou řadu tratí a terénů a při tom ušetřit peníze. V tomto roce máte s touto jízdenkou možnost navštívit i nový Bike park Tirol nedaleko Innsbrucku. Stejně jako v předchozím roce, jediným místem v Čechách, kde je možné jízdenku zakoupit je Bike park Špičák, který je již druhým rokem členem GraVity Card. Pokud s touto celosezónkou vyrazíte na Šumavu, můžete zde bez omezení jezdit nejen na Špičáku, ale i nedaleko ležícím Geißkopfu.

Ohlasy na Gravity Card jsou jednoznačně pozitivní. GraVity Card je v prodeji celkem pět let a počet prodaných jízdenek stále stoupá. Oproti předchozímu roku byl celkový nárůst 40%. Výhody této celosezónní jízdenky jsou zcela zřejmé: umožní vám vstup do vybraných jednácti špičkových bikeparků po celé střední Evropě. Jednorázová investice ve výši 8 640 Kč za dospělou jízdenku se vám po návštěvě několika bikeparků již vrátí. Pokud se chystáte na prázdninový bike-trip, je tato jízdenka optimálním řešením. Navíc v žádném bikeparku pak již nebudete muset hledat pokladnu nebo stát u ní frontu. Prostě jdete rovnou na věc.

GraVity Card platí od 28. 4. do 28. 10. 2012 podle jednotlivé provozní doby jednotlivých bikeparků. Ceny celosezónky jsou pro dospělé 8 640Kč, mládež (ročník 1993-1995) 6 960Kč a děti (rok narození do roku 1996) 4 320Kč. Bikepark Špičák otevírá 15. 6. a 16. 6. je na programu Opening party, 30. 6. King of Špičák a 12. 8. iXS European Downhill Cup.

-red- podle informací Sportovního areálu Špičák

Bike park se letos může pochlubit novým výukovým centrem

(rozhovor se spolujednatelkou Sportovního areálu Špičák Vladimírem Kasíkem)

V sobotu 16. 6. se na Špičáku otevírá oblíbený Bike park. Jaké novinky máte v tomto roce? Zůstávají tratě tak, jak byly, tedy pro všechny typy náročnosti sjezdu?

Před letošní sezónou jsme se věnovali hlavně opravám tratí, protože naším cílem je nabízet bi-

kerům stále vysokou kvalitou tratí a zároveň se chovat šetrně k životnímu prostředí. Znamenalo to opravit a vylepšit hlavně odvodnění tratí tak, abychom zabránili možnosti eroze. Novinky jsou také, je vytvořena nová sekce dřevěných prvků a hlavně nové výukové centrum pro děti a začátečníky – Pump track.

Jak to vypadá s půjčovnou kol a co bude nabízet? Bude tu i servis?

Půjčovna je otevřená už od 4.6., na letošní rok jsme obnovili třetinu všech kol, ať už sjezdových nebo cross countryových. Servis je samozřejmostí včetně tlakového mytí kol zdarma.

Mění se ceny pro návštěvníky a na jaké doplňkové služby nebo akce se mohou těšit?

Ceny jsou na www.spicak.cz, došlo jen k malým úpravám v rámci ceníku. Výhodné jsou zejména balíčky dohromady s bydlením na chatách Blaženka a Hanička. Otevřena bude nová terasa, na horní stanici bude opět pojízdný kiosky.

-rh-

Ze školy i za školou

Z ředitelského šuplíku • Z ředitelského šuplíku

Testování

Poslední informace z ředitelského šuplíku před koncem školního roku budou čtenáře informovat o výsledcích celoplošného testování žáků 5. a 9. tříd, o školním rozpočtu a aktivitách ve škole. V letošním školním roce Ministerstvo školství spustilo velmi drahý projekt testování žáků z matematiky, českého a anglického jazyka v 5. a 9. ročníku. Naši žáci v tomto testování uspěli. Z 12 sledovaných parametrů 7x měli své znalosti nad celostátním průměrem, jednou byli na stejné úrovni a jenom ve čtyřech ukazatelích skončili těsně pod průměrem. O tento úspěšný výsledek se zasloužili dobře připravení žáci a jejich nároční učitelé. Za čtyři roky se dnešní páťáci budou moci porovnat, jaké udělali pokroky na druhém stupni školy.

Rozpočet

V současné době vedení školy neustále řeší rozpočet. Dotace od Města na provoz školy a školky pokryje spotřebované energie za teplo,

elektrinu, vodu, úklidové a hygienické nezbytnosti. Na ostatní nutnosti jako jsou telefony, povinné revize, kancelářské potřeby, drobné opravy a didaktické pomůcky si musí škola vydělat „vedlejší činností“, tj. pronájmy. O tento důležitý příjem do školní kasy se výtečně starají školník Jiří a domovnice Květa Loosovi, kteří jsou téměř 24 hodin a 7 dnů v týdnu k dispozici provozu školy.

Po škole a o prázdninách

Momentální společenský a osvětový život Železných Rudy se točí výhradně okolo školy. Buď probíhá výuka českého jazyka pro Vietnamce nebo vzdělávání našich seniorů v Univerzitě III. věku. Roční činnost má za sebou Centrum volného času. Ochotnické soubory odehrály skoro deset vyprodaných představení v aule. Samozřejmě je třikrát v týdnu otevřená Městská knihovna. Tělocvičnu zaplňují místní mládežnické sportovní kluby svojí aktivitou. Tyto aktivity jsou podporovány Městem prostřednictvím školy.

Co se bude dít ve škole o prázdninách?

Nutné jsou opravy nátěrů chodeb a některých tříd a hlavně vymalování obou kuchyní. A největším tahákem do nového školního roku bude rekonstrukce a modernizace školní počítačové učebny z prostředků projektu Peníze EU školám. Děkuji zastupitelům města za trvalou podporu školy a školce. Věřím, že případné „volné“ finanční prostředky v rozpočtu města v případě potřeby přesunou na rozvoj nebo údržbu školy.

Děkuji všem učitelům a provozním zaměstnancům školy za kvalitní práci odvedenou ve školním roce 2011/2012. Školákům a jejich rodičům přeji hezké, slunné a dobrodružné prázdniny. *Ctirad Drahorád, ředitel školy*

11. ročník hudební soutěže Rozfoukané písničky

Datum 1. 6. a čas 15 hodin tentokrát pro již 11. ročník tradiční hudební soutěže Rozfoukané písničky zvolila její ředitelka Monika Najmanová. Na Den dětí se tak v aule ZŠ rozezněla hudba z pera starých mistrů i lidových umělců. Malí muzikanti oslavili svůj svátek opravdu mimořádně. Soutěžili celkem v šesti kategoriích a svému publiku nabídli dvě a půl hodiny kvalitních hudebních vystoupení. Pastvu pro uši i oči finančně zajistili sponzoři, jimiž se opět staly sociálně-kulturní komise při MÚ v Železných Rudě, Café-cukrárna Sněhurka a Lesy ČR, správa Železná Ruda. Slovem provázela Milošlava Hájková.

Hned v úvodu a v samotném závěru Monika Najmanová jejím prostřednictvím zavzpomínala na svého učitele, vynikajícího flétnistu a uznávaného pedagoga Václava Žilku. O svěží doprovodný program se zároveň postarala většina soutěžících. Prim tu hrály zobcové flétny sopránové a altové včetně té příčné, housle a samozřejmě klavír. Někteří účinkující doprovodili svoji produkci také zpěvem. Hudební doprovod na klavír spolehlivě zajistil Martin Červenka. Monika Najmanová ovšem nezůstala pozadu. Spolu se svými svěřenci se na pódiu blýskla nejen hrou na flétnu, ale zejména jako hous-

listka. Hudební klání po celou dobu pečlivě hodnotila čtyřčlenná odborná porota ve složení: Eva Hladíková, Karel Buble, Karel Löffelmann a František Strnad st. Hudební náladu všem navodila nápaditá výzdoba, upoutal zejména obrázek kreslené patronky celé soutěže – roztočilé holčičky v šatičkách, s mašlí a notičkami ve vlasech.

Upomínkový diplom na účast v soutěži si nakonec jako cenu útěchy odnesl každý. Mezi nejlepší se svou skvělou hrou prosadili především sestry Podroužkovy, Kulhánkovy a bratrance

Bronzová Zuzana Kulhánková při hře na klavír

Najmanovi. A jak pohotově okomentovala Míla Hájková, předškoláčka Agatha Lily Kopecká si v tomto ročníku jako jediná odnesla zlato, stříbro i bronz ve všech třech kategoriích, ve kterých soutěžila. K milým dárkům patřily hudebníky obzvláště vítané noty, pastelky a drobné sladkosti, jako například lízátko. Do kategorie Komorní hra věnovala Café-cukrárna Sněhurka třem nejlepším dvojicím dárkové poukazy na pohoštění v hodnotě 50,-, 75,- a 100,- Kč. A zde jsou ti, kteří v jednotlivých kategoriích stanuli na místech nejvyšších:

KATEGORIE A – předškolní děti – flétna

1. Agatha Lily Kopecká
2. Petra Zippererová
3. Tomáš Hanzlík

KATEGORIE B – školní děti (1.–4. třída) – flétna

1. Pavla Podroužková
2. Štěpánka Topinková
3. Tereza Fischerová

KATEGORIE C – školní děti (5.–9. třída) – flétna

1. Anna Klementová
2. Aneta Podroužková
3. Robert Svítíl

KATEGORIE D – školní děti – klavír – I. stupeň technické obtížnosti

1. Julie Kulhánková
2. Agatha Lily Kopecká
3. Aleš Najman

KATEGORIE E – školní děti – klavír – II. stupeň technické obtížnosti

1. Filip Najman
2. Markéta Myšková
3. Zuzana Kulhánková

KATEGORIE F – Komorní hra

1. Aneta Podroužková, Kristýna Strouhalová
2. Pavla Podroužková, Zuzana Kulhánková
3. Agatha Lily Kopecká, Filip Najman *red*

Agatha Lily Kopecká a Filip Najman při komorní hře

Vyhlášení výsledků v kategorii Komorní hra

Přátelství „bez hranic“ trvá už dvacet let

Všechny cesty vedou do Říma, říká se, pokud se někde ztratíte. Železnorudská škola měla ale štěstí. Za dvacet let spolupráce s italskými přáteli jsme se na trase směr Mnichov – Brenner – Trento neztratili a Řím nás nezlákal. Naopak naše cesty měly jasný cíl. Vedly přibližně 550 km severněji od italské metropole. Do městečka, nad nímž se giganticky zvedá pohorí Monte Bondonne, do městečka, posazeného do rozkvetlých jablonových sadů a úrodných vinic v povodí řeky Adige. Partnerské Aldeno nám pokaždé dopřalo ochutnat přednosti tohoto kraje. Ochutnali jsme italské víno, italskou pizzu, italskou zmrzlinu, maso na rozmarýnu s italským parmazánem, těstoviny po italsku na 1000+1 způsob, popijeli jsme vynikající italskou kávu. Ochutnali jsme sílu přátelství, které jsme letos, po dvaceti letech, nazvali „přátelstvím bez hranic.“ A to nejenom proto, že se

v devadesátých letech otevřely evropské hranice, které usnadnily naše cesty k Italům. Symbolické stisknutí ruky a společensky navozený úsměv totiž ještě nejsou zárukou toho, že se z lidí stávají přátelé. Teprve upřímné přátelství vás vrací mezi ty, s nimiž jste se cítili svobodně a uvolněně, s nimiž jste se od srdce zasmáli nebo si vzájemně sdělili obyčejné lidské starosti. Pokud se znovu toužíte sejít, navštívit stará známá místa, nostalgicky si zavzpomínat a prožít dny nezapomenutelných zážitků, můžete říci, že to mezi vámi „funguje.“

Ředitelka aldenské školy Guseppina Armenante se Ctíradem Drahorádem při školní oslavě výročí spolupráce

Ředitelka aldenské školy Pina Armenante, mezi žáky a učiteli jedno-duše zvaná Pina, měla skvělý nápad. K dvacetiletému výročí nechala vydat vzpomínkový almanach, ve kterém člověk nenalezne mnoho slov. Není jich ani zapotřebí – fotografie od roku 1992 do roku 2012 hovoří za všechny, kteří se alespoň jednou výměnného česko-italského zájezdu zúčastnili. A úplně se stejnými pocity, které vás zastihnou nad otevřenými stránkami rodinného alba, listujete stránku za stránkou útlé knížečky, do níž se vešlo neuvěřitelných dvacet let! Po tváři vám přelétne letný úsměv, vybaví se konkrétní vzpomínka nebo položíte všetečný dotaz, kdo že je ten chlapec u kašny či usmívající se dívka u jezera Garda. S překvapením zjistíte, že vašemu sympatickému kolegovi poněkud zášedly vlasy, že vaše kolegyně úplně změnila účes a že z rozpustilého malého kluka na první straně je dnes decentní vedoucí Železnorudského smíšeného sboru. U některých osobností, jejichž tváře se na fotografiích opakují, nezaváháte nad jejich totožností ani na chvíli. Nejen z důvodu, že byly od počátku uplynulé „dvacítky“ hlavními aktéry společných setkání, ale především proto, že navzdory času mají stejný pohled a upřímnost v očích. Vlastík Štochl, bez kterého si aldenské týdně prostě nelze představit, se usmívá stále skromně, Massimo neskrývá pod vousy úsměv lišácký, Claudio má úsměv dobrácky a Lucciano pohled zasněný. A mohli bychom hodnotit další jednotlivé snímky, zachycující okamžik neopakovatelné chvíle...

Je jasné, že žáci, ředitelé a učitelé obou škol a všichni ti nadšenci a úžasní lidé, ať už je spoušť fotoaparátu zachytila či nikoli, psali dvacetileté dějiny společně a nefalšovaně. Nezaplněné stránky vzpomínkového alba přímo vybízejí k tomu, abychom v česko-italské tradici mezi Aldenem a Železnou Rudou pokračovali a abychom si našeho přátelství opravdu vážili. Zůstaňme k sobě lidsky blízcí a čtème z dalších společných fotografií mezi řádky. Ať se na nás severní Itálie těší a Řím nám pak naši nevěru rád odpustí.

Eva Hladíková, ZŠ Železná Ruda

Pět italských dnů

30. dubna v šest hodin ráno jsme vyrazili na dlouhou cestu přes Německo, Rakousko až do severní Itálie. V Německu a Rakousku jsme měli dvě zajímavé zastávky. První byla u skokanských můstků v Garmisch Partenkirchenu. Druhá byla u vodopádu ve Stubaiském údolí. Do Aldena jsme přijeli v šest večer a čekala nás tam výborná večeře.

Druhý den jsme kvůli nepříznivému počasí v horách nemohli uskutečnit výlet k jezeru Lago di Garda. A proto jsme jeli do Verony. Ve Veroně jsme navštívili mnoho zajímavých míst, například Koloseum, Zeď zamilovaných a vyfotili jsme se se sochou Julie (Romeo a Julie). Také jsme vylezli na vyhlídku, ze které bylo vidět celé historické město.

Třetí den jsme navštívili naše italské kamarády v jejich škole, kde nás přivítali zpěvem. Poté jsme poobědvali spolu s Italy v jejich školní jídelně. A s plnými břichy jsme se vydali na městskou radnici, kde nás uvítala místostarostka Aldena. Potom jsme se vrátili do školy, kde se uskutečnil volejbalový turnaj, který dívčí družstvo prohrálo a smíšené družstvo remizovalo. Tento den jsme ještě navštívili provinční město Trento. Aldenská ředitelka školy Pina nám domluvila exkurzi v rodinném podniku s tradiční výrobou „kořalky“. Po exkurzi jsme se vrátili do hotelu, kde jsme se jen převlékli, a hned jsme ho zase opustili, protože jsme byli pozváni do divadla na pěveckou soutěž. Viděli jsme mnoho povedených pěveckých výkonů. Nejvíce se nám však líbila naše spolužačka

V tomto hotelu jsme již tradičně byli ubytováni

Dáša Ašková, která byla pozvána jako host do programu. Písničku z Popelky zazpívala v češtině i v italštině. Byla odměněna hlasitým potleskem. Vrátili jsme se na hotel, navečeřeli jsme se a po náročném dnu jsme hned usnuli.

Čtvrtý den se na nás lepila smůla. Nejen, že jsme nejeli do Benátek, jak bylo slíbeno, ale nešli jsme ani do hor, protože se nám rozbil autobus. Celý den jsme strávili v aldenském parčíku honěním kachen a hraním volejbalu. Abychom se trochu „vydováděli“, museli jsme absolvovat přibližně desetikilometrovou cestu na Garnigu, která vedla do kopce až k hotelu. Tam jsme se všichni zkulturnili a opraveným autobusem jsme jeli do pizzerie. Poté jsme směřovali do školní tělocvičny, kde se konala oslava dvacátého výročí družby našich škol.

Pátý den jsme se rozloučili s italskými kamarády, nakoupili jsme vína pro rodiče a vydali jsme se na cestu zpět. Cestou byla zastávka v italsko-rakouském městě Brixenu. Dokoupili

jsem tam ještě nějaké dárky domů. A pak už jenom směr Železná Ruda. Z týdnu plného krásných zážitků jsme se vrátili velmi spokojeni.

Michaela Veselá, ZŠ Železná Ruda

Italští chlapi jsou vybíraví

(minirozhovor s Dášou Aškovou)

V Itálii jsi byla poprvé, co tě nejvíce překvapilo?

Nejvíce mě překvapilo, že italští učitelé jsou velice milí. A že byl výšlap na Garnigu tak unavující.

Jak se ti zpívalo v aldenském divadle?

Musím říct, že se mi tam zpívalo lépe než ve školní aule. Velice se mi líbilo, že se na mě všichni usmáli, když jsem začala zpívat.

Jací jsou podle tebe italští žáci?

Italské dívky jsou podle mě velice sportovně nadané a italští chlapi jsou hodně vybíraví ohledně holek.

Sfumato – Hana Fischerová

Emá má má-mu. Má-ma má ma-so. Na slabikování těchto vět v první třídě, ať už to byly vaše nebo vašich dětí, se asi zapomenout nedá. Jestli ale máte doma školáčka, který si ponese domů za pár týdnů vysvědčení z druhé třídy a jeho učitelkou je Hana Fischerová, zjistili jste, že učít se číst je možné i trochu jinak. O nové metodě výuky čtení zvané Sfumato a nejen o ní, jsem si tentokrát povídala s Hanou Fischerovou, učitelkou prvního stupně Základní školy v Železném Rudě.

Učitelské povolání je v rodině Hany Fischerové již tradicí, věnovali se mu nejen rodiče, ale i babička a dědeček. Po ukončení gymnázia v rodné Třebíči bylo tedy zřejmé, že další studium bude právě na Pedagogické fakultě UJPE v Brně. Kromě kantoriny podědila Hana Fischerová po svém tatínkovi i lásku ke sportu, a tak v roce 1987 navštívila s lyžemi poprvé Železnou Rudu. A seznámila se zde se svým manželem, za kterým se v roce 1989 do Železného Rudy přestěhovala. V září téhož roku začala učit v železnorudské základní škole žáky třetí třídy. Po mateřské dovolené pracovala dva roky v recepci hotelu Horizont, kde v té době i se svojí rodinou bydlela, ale po škole se jí brzy zastesklo a opět se do školy vrátila.

Splývavé čtení

Výraz sfumato znamená v italské smíšený nebo kroužový. V malířské technice se sfumato používá jako výraz pro malbu „bez čar a ohraničení – na způsob kouře“. A právě odtud je tedy

odvozen název nové metody výuky četby. (Autorkou je Mária Navrátilová, která tuto metodou sama vyučuje již přes deset let, a zároveň o ní přednáší v programu akreditovaném Ministerstvem školství.)

Paní učitelka Hana Fischerová

Kurz, který Hana Fischerová před dvěma lety absolvovala, ji přesvědčil o tom, že může při použití Sfumata usnadnit výuku i dětem, kterým začátky čtení dělají větší potíže. Výhodou je, že Sfumato neboli splývavé čtení, je vhodné jak pro vysoce inteligentní děti, tak pro děti s jakýmkoliv postižením. Může se jednat o autismus, lehčí formu retardace nebo mozkovou dysfunkci. Děti se neučí samostatně slabiky, ze kterých skládají slova, ale přečtou první hlásku a drží ji tak dlouho, dokud nejsou schopni přečíst a navázat další hláskou. Slova se tedy neslabikují, ale od samého počátku vzniká plynulá vazba četby.

„Jsem ráda, že jsem mohla ve své třídě pro výuku použít právě tuto metodu. Bohužel zatím chybí vhodné učebnice, ale i s kopírováním materiálů, které mám k dispozici, si vystačíme. A přibližně po třech měsících se lze vrátit k běžným čítankám,“ říká Hana Fischerová.

Jak je tedy patrné, práce s dětmi je pro ni velkým koníčkem. Nezůstává ale jen u ní. Pokud zbude volný čas, kterého je i díky provozování rodinného penzionu poměrně málo, přečte si Hana ráda i dobrou knihu, nejraději má autobiografické. S rodinou společně lyžují, mají rádi cyklistiku a volejbal. Oblíbeným místem letních dovolených je Chorvatsko, jehož pobřeží už znají celé. A žáci, na které nejraději vzpomíná? „Všechny děti jsou jedinečné a každé z nich je i něčím výjimečné. Já mám radost pokaždé, když se dozvím, že moji bývalí žáci složili maturitu nebo studují vysokou školu. A nebo že jsou v životě prostě úspěšní a spokojení. V letošním roce maturovali i moji bývalí prvňáci, tak jsem všem držela palce,“ říká Hana Fischerová.

Pavla Šebestová

Proč bychom se netopili aneb plavecký výcvik 3. třídy

Ve dnech 21. až 28. května se jedenáct železnorudských třetáčků každé ráno vydávalo autobusem na Špičák. Naše jízda však končila hned u Jezerky, protože jejich nedočkavé kroky směřovaly k hotelu Čertův mlýn, kde letos absolvovali díky s. r. o. ISFIN, zastoupené jejím vedoucím Rudolfem Latkou, plavecký kurs.

Po krásném týdnu všichni: děti, paní učitelka i asistentka Petra Zemanová byli příjemně unaveni, ale kromě jednoho žáka všichni plavali! V bazénu se všem moc líbilo, voda byla teploučká, vzduch také, prostě báječné podmínky pro plavání devítiletých dětí.

Doufám po této zkušenosti, že spolupráce mezi oběma subjekty (ZŠ a ISFIN), bude úspěšně pokračovat i nadále.

Jana Prošková, ZŠ Železná Ruda

Anketa před koncem školního roku

Začíná poslední měsíc tohoto školního roku, a proto jsme tentokrát anketu – tedy pár otázek a pár odpovědí věnovali devětáčkům. K velikému úspěchu žáků i jejich učitelů patří skutečnost, že všichni byli přijati na školy, které si pro další studium vybrali.

1. Do které školy a kam se chystáš po prázdninách ?

- Budu jezdit do Oselce, vybral jsem si střední školu s oborem umělecký kovář (Miroslav Stoklasa)
- Já jdu na vojenskou školu (Eliška Larvová)
- Budu dojíždět na gymnázium do Klatov (Ondřej Novotný)

2. Byly součástí přijetí na školu i přijímací zkoušky – byly těžké ?

- Dělal jsem talentové zkoušky. Byly lehké (M.S.)
- Ano, byly těžké (E.L.)
- Přijímačky jsem naštěstí nedělal? (O.N.)

3. Jak budeš vzpomínat na základní školu, který učitel patřil k tvým oblíbeným ?

- Mým oblíbeným učitelem byl učitel Lehký. Nejvíce a rád budu vzpomínat na spolužáky (M.S.)
- Jsem ráda, že odejdu a začne něco nového, ale budou mi chybět učitelky Veselá a Hladíková (E.L.)
- Na školu nebudu vzpomínat moc dobře, ale nejlepším učitelem byl Lehký (O.N.)

4. Jak si prázdniny užiješ, kam pojedíš? Půjdeš na brigádu ?

- Pojedu s hasiči na soustředění, na airsoftový tábor a různé hudební festivaly (M.S.)
- O prázdninách pojedu na brigádu k dědovi a nějaké hudební festivaly (E.L.)
- Těším se do Švédska (O.N.)

5. Jaké bude to poslední vysvědčení ?

- Tak to bude na prd? (M.S.)
- Ajaj!! (E.L.)
- Vysvědčení? Asi průměrné (O.N.)

Krásné prázdniny a do nového školního roku vykročte „pravou“!

Ptali se: Vítek M., Filip N. (6.tř.)

Mladí železnorudští zdravotníci v Klatovech

Ve významnou středu 18. dubna 2012 proběhla v Klatovech v parku Na vodojemu Okresní soutěž hlídek mladých zdravotníků. V této soutěži bojovaly hlídky 1. i 2. stupně naší základní školy. Družstvo 1. stupně zastupovali Tereza Fischerová, kapitánka družstva, Jan Malý, Matyáš Garba, Pavla Podroužková a Klára Cyránková. Za 2. stupeň soutěžily Nikol Podlešáková, kapitánka družstva, Adéla Topinková, Leona Marešová, Kristýna Strouhalová a Markéta Myšková.

Hlídka 1. stupně neměla tak náročná poranění, přesto muselo dát práci, ošetřit bezvědomého, který nedýchal a neměl žádný tep. Není nic jednoduchého zvládnout žilní krvácení na bérce a podvrtnutý kotník po pádu ze stromu a popáleniny předloktí po výbuchu hořlaviny.

Dívky z 2. stupně to měly o něco náročnější. Ošetřovaly chlapce po úrazu vzniklém při hrátkách s dělobuchem, dívku předávkovanou léky, autonehodu nebo šokový stav po pádu se stromu. Obě družstva skončila na chvalitebném 2. místě, a to těsně – 1. stupeň jen rozdílem 5 bodů a 2. stupeň o 12 bodů!

Ostatní školy z toho měly „druhé vánoce“, ale pro naše soutěžící to byla skvělá zkušenost, přece jen – chybami se člověk učí. V obou družstvech navíc soutěžili nováčci nebo žáci, kteří měli nějaký ten měsíc pauzu.

Markéta Myšková

Obě úspěšné hlídky mladých zdravotníků

ZPRÁVY Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Výlet dětí do Německa

Za podpory rodičů, kteří vybavili své děti pasy, se nám podařilo uskutečnit návštěvu nejstarších dětí „Čmeláků“ Mateřské školy v Bavorské Železné Rudě. Po cestě vlakem do Alžbětína už jsme procházeli hranice s Německem pěšky. Hned za hraniční čarou nás přivítal s úsměvem a malým dárkem pan Walter Vollmer – místostarosta Bavorské Rudy. Bylo milé, že si udělal čas a zavedl nás za kamarády do MŠ. Děti se cítily jako vzácná návštěva a opravdu si nás tam považovali. Ve školce už netrpělivě čekaly děti, aby ukázaly svoje hračky a všechny prostory, které ke hře ve školce mají. Čmeláci se zapojili okamžitě a společně si užívali stavebnice či prostor pro cvičení nebo plavání v míčkách. Přinesli jsme dětem české koláčky, které chutnaly znamenitě. Následovala společná fotografie, která se objevila v pátek 4. 5. 2012 v německých regionálních novinách. Prohlédli jsme si i zahradu, která je pod MŠ a svým vybavením se nám líbila.

Při odchodu krátké, ale milé návštěvy jsme dostali pozvání na další a hlavně delší návštěvu, kterou bychom mohli uskutečnit jako společnou oslavu MDD.

Potom jsme navštívili i informační středisko v Bavorské Rudě, kde jsme získali další tipy na výlety po Německu. Při cestě zpět pěšky jsme pozorovali nádhernou přírodu Šumavy, kterou kolem hranice znají děti většinou jen z okýnek aut. Děti tímto výletem získaly i důležitý poznatek, že je úžasné, když se domluví se sousedy a kamarády v Německu. A tím se potvrdilo, že vloni získané základy v kroužku německého jazyka v MŠ mohou dále rozvíjet dalším studiem a následnou komunikací již 5 km od Železné Rudy.

Míla Hájková a kolektiv učitelek MŠ

Čmeláci v Německu

POZVÁNKA

NA ZAHRADNÍ SLAVNOST v MŠ (v říši pohádek)

V pátek 22. 6. 2012 od 16 hodin vás všechny zveme na zahradu MŠ! Zveme „BROUČKY“, „SLUNÍČKA“, „ČMELÁKY“ se svými rodiči na naši Zahradní slavnost, kdy odpoledne budeme soutěžit v různých disciplínách, mlsat, zpívat, opékat i buřtíky a čekají nás další překvapení... Uvitáme vás v maskách pohádkových bytostí – děti i rodiče. Naši předškoláci se rozloučí s MŠ a prožijeme s nimi „slavnostní výkop“ z MŠ. Chceme vesele zakončit školní rok 2011/2012. Přijďte se pobavit se svými dětmi před letními prázdninami do mateřské školy!

Na návštěvě MŠ v Bayerisch Eisenstein

ZPRÁVY Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Sluníčka snila sen o Africe

Prostřední třídu Sluníček ve čtvrtek 10. 5. v 15,30 hodin zcela ovládly divoké africké rytmy, nedílná součást letošní besídky ke Dni matek. Děti se převlékly do pestrobarevného oblečení se střapatými suknicemi, tu a tam si namalovaly oči a pusy. Každý se ozdobil jedlým náhrdelníkem a už dopředu se těšil, až přijde čas ho sníst. Černá symbolizovala pořádné opálení, charakteristický znak obyvatel exotického kontinentu. Hned z kraje temperamentní „černoušci“ předvedli naprosto úžasný tanec domorodců, který u diváků vyvolal dobře míněný smích a veselí. Ani jejich učitelky Miloslava Amortová a Olga Myšková nezůstaly pozadu. Kromě kostýmů obě ohromily parádními parukami ve stylu afro. A protože jsou zároveň spjaty s o.s. Centrum volného času a s ochotnickými soubory dětí a dospělých, bylo i toto vystoupení pojato jako sen holčičky, jež s hlavou na polštáři a přikrytá peřinou sní příjemný sen, v němž se přenesla do pestrého světa afrického safari. K velké radosti účinkujících se celým vystoupením nesl chytlavý refrén „Čáry, máry, ententýky, poletíme do Afriky. Přidržte si čepice! Hop – a už jsme v Africe!“, doprovázený pantomimou a kupou roztomilých říkanek. Byly o lvech, slonech, pštrosích a žirafě. Na přetřes dále přišli pavíani, velbloudi, hroši a nosorožci. Posledně jmenovaní tlustokožci pak ve vytvořeném kruhu chytali svým rohem všechny kolem. Bezprostřední atmosféru jednoznačně dokreslily nádherně vyvedené kulisy africké fauny a flóry. Na první pohled bylo patrné, že se za jejich výrobou skrývají měsíce pečlivé tvůrčí práce. Ze stropu bujela africká vegetace a prostorem se táhla dlouhatánská modrá

stuha znázorňující řeku Nil. Právě jednomu nilskému krokodýlovi s evidentním odporem k mytí byla věnována další píseň. Malí účinkující se ještě zatočili v tanečním vláčku - a sen rázně ukončilo zvonění pomyslného budíku. V samotném závěru děti předaly svým maminkám květinová přání z papíru, čímž byl smysl této „africké mise“ do puntíku splněn. Na veselou besídku zavítal také ředitel MŠ a ZŠ Ctirad Drahorád a železnorudský podnikatel a režisér František Strnad st. Afrika prostě láká!

Lucie Charlotte Kopecká

Přidržte si čepice! Hop – a už jsme v Africe!

Děti na cestách

Počasí už nám umožnilo podnikat výlety do okolí MŠ a užívat nádherného prostředí Šumavy. Čmeláci – předškoláci vyrazili směrem na Hojsovu Stráž, kde navštívili manžele Coufalovy a jejich zvířátka. Děkujeme za velmi pěkné dopoledne, kdy děti mohly pozorovat ovečky s mláďaty i králíky, slepičky a vše, co k péči o domácí zvířata patří. Paní Coufalová nás přivítala domácím borůvkovým koláčem, který jsme celý snědli a náramně si pochutnali. Zpět jsme se vrátili vlakem a projeli špičáckým tuuuunem – některé děti poprvé v životě.

V pondělí 14. 5. se „Sluníčka“ vypravila do Kašperských Hor. Ráno všichni s nezbytnými batůžky naplněnými dobrotami nastoupili do

autobusu. Po cestě jsme obdivovali krásnou Šumavu, a když jsme zahlédli majestátný hrad Kašperk, byli jsme na místě. Naším cílem bylo Informační středisko NP a CHKO Šumava

v Kašperských Horách, které se zaměřuje mimo jiné na environmentální výchovu. Pro nás připravený program byl skutečně velmi působivý a pestrý. Během chvíle jsme pronikli do světa skřítků, víl a lesních trpaslíků. Poznali jsme, co na Šumavě roste, kvete i žije. V kinosále jsme zhlédli příběhy Vydrýska, a protože bylo krásné počasí, využili jsme doprovodný program venku se zapojením interaktivních prvků. Dětem se líbil běh vrbovým tunelem, obrovskými vykotlanými kmeny šumavských velikánů a prohlédli jsme si velké dřevěné brouka. Za vše jsme poděkovali a plni zážitků se vraceli zpět do Železné Rudy.

Děti shlédly i vystoupení dětského divadelního představení o Modrém a Černém jezeře a mooc se jim líbilo. Krásným příběhem se podařilo přiblížit historii Šumavy a jezer. Přímo navazujeme a rozvíjíme zájem dětí o Šumavu procházkami na Grádl či na Belvédér. Děkujeme za občerstvení Marcelle Malé, která děti odmění vždy zmrzlinkou.

Do konce školního roku nás čeká ještě výlet na Špičák a skřítek Pěšinka. Máme v plánu i velký školní výlet pro všechny děti do Kašperských Hor.

Kolektiv učitelek MŠ

Besídky pro maminky

V květnu pozvaly děti své maminky do MŠ, aby jim popřály k svátku matek. Připravily si s učitelkami dárečky a program, kde předvedly něco z hudby, tance, básniček i cvičení. U těch nejmenších „Broučků“ si hrály s barvičkami. Starší „Sluníčka“ cestovala do Afriky (viz článek Sluníčka snila sen o Africe v této rubrice). A „Čmeláci“ se po prázdninách chystají do školy, tak si na ni zahráli. Ve všech třídách děti byly aktivní a programy se maminkám, babičkám i tatínkům líbily.

Vážení čtenáři,

uplynulý měsíc byl více než bohatý na různé akce a události. A nejinak tomu bude i v měsíci následujícím – výcvik v polygonu, cvičení na sedačkové lanovce na Špičáku, školení jednotky a mnoho dalšího. Ale o tom právě skončeném období si můžete přečíst níže, fotky najdete na našich internetových stránkách.

Události za období: 5. květen 2012 – 4. červen 2012

2x dopravní nehoda

1x požár

22. 5. 2012 – Dopravní nehoda osobního automobilu, jenž narazil do zádi nákladního automobilu na hlavní silnici mezi Alžbětínem a Železnou Rudou. Naše jednotka byla požádána o úklid následků této nehody, při níž se lehce zranil řidič osobního vozu.

23. 5. 2012 – Dopravní nehoda motocyklu na hraničním přechodu v Alžbětíně. Na místě nehody se nacházela zraněná řidička a její desetiletý syn. Oběma byla poskytnuta předlékařská pomoc, načež si je převzala do péče ZZS Železná Ruda a Horská Služba Špičák. Z motocyklu nedošlo k úniku provozních kapalin, a tak jsme nadále zajišťovali a usměrňovali provoz na komunikaci. Jelikož se jednalo o německé občany, dostavila se na místo také ZZS Zwiesel, která si oba zraněné převzala do své péče. Vzhledem k místu nahlášení nehody se také na místo události dostavili hasiči z Bavorské Rudy.

23. 5. 2012 – K požáru pařezu u hlavní silnice ze Železné Rudy do Alžbětína jsme vyjeli před devátou hodinou večerní. Menší požár byl uhašen pomocí vysokotlakého proudu.

Mladí hasiči

V sobotu 19. 5. 2012 proběhl v Malém Boru u Horažďovic závěrečný sraz hry Plamen ročník 2011/2012. Celkem na tomto srazu soutěžilo 42 družstev v kategorii starší a 11 družstev v kategorii mladší. Naše dvě družstva (A a B) soutěžila v kategorii starší. Po příjezdu do Malého Boru proběhl nástup družstev, kde jsme se dozvěděli startovní pořadí, a zjistili, že do první disciplíny máme ještě dvě hodiny čas. V tomto volném čase jsme naposledy prošli jednotlivé disciplíny a nejčastější chyby, které se stávají. Nadešel čas a my nastoupili na královskou disciplínu „Požární útok“. Jako první nastoupilo družstvo A. Po pětiminutové přípravě bylo odstartováno. Z počátku vše probíhalo lépe než na nácviku, ale nebyla by to soutěž, aby se něco nepokazilo, na pravém proudu bohužel došlo k rozpojení proudnice a tak výsledný čas byl 44,35 sec. Ihned po dokončení pokusu nastoupilo družstvo B a zde se potvrdilo to, co se říká na každém setkání mladých hasičů „Když jste v družstvu B, neznamená to, že nemůžete být lepší než družstvo A“. Výsledný čas družstva B byl 37,72 sec. Dále následovali Štafety (4x60, Dvojice) a Požární útok CTIF. Na těchto disciplínách se nám konečně vedlo o něco lépe. Ale byli jsme přesvědčeni, že do dvacátého místa nebudeme. Po ukončení všech disciplín jsme opět nastoupili před tribunu k vyhodnocení soutěže. Jako první se vyhlášovala povinná soutěž v celoroční činnosti a to „Požární ochrana očima dětí“, která je rozdělena do dvou samostatných částí a to literární a grafické (dále rozděleno podle věku).

To, co se linulo z úst rozhodčích, nás velmi překvapilo. Na všech předních příčkách (1-3) se umístili naši členové (Jana Halamová, Nora Urbánková, Dagmar Ašková, Andrea Šmídlová, David Oberfálzer, Adéla Zelenková, Růžena Franková, Ondřej Ryška, Klára Cyránková), a to v obou kategoriích. Dále následovalo již vyhlášení výsledků hry Plamen. Družstvo A se umístilo na překvapivém čtrnáctém místě a družstvo B na třicátém prvním místě. Z prvního kola hry pla-

men se tedy družstvo A propadlo z osmého místa na čtrnácté a družstvo B se naopak polepšilo z třicátého osmého místa na třicáté první. Nutno podotknout, že se družstvo B skládalo převážně z nováčků. Do příštího ročníku nás bohužel opustí tři členové, kteří letos dosáhli maximálního věku pro účast v soutěži a tímto jim děkujeme za jejich aktivní účasti na soutěžích a jiných akcích pořádaných v rámci kroužku mladých hasičů.
Vedoucí MH – Patrik Soukup

Návštěva Kollnburg

V rámci příhraniční spolupráce, jsme byli pozváni na slavnosti, které se konaly u hasičů v nedalekém Německém Kollnburgu.

Příjemné prostředí hezkého městečka, výborné jídlo několika evropských kuchyní, k tomu moc pěkně připravené zázemí hezké hasičárny a taneční hudba.

To byl příjemně strávený, byť poměrně krátký, sobotní večer.

Společné školení složek IZS

Prvním společným školením naší jednotky, Horské Služby a Informační a strážní služby Národního parku Šumava bylo - téma dopravních nehod a naší společné spolupráce.

Školení bylo důsledkem nastalé situace, kdy se s zmíněnými složkami scházíme u zmíněného typu událostí, přičemž s ISS NPŠ je to nově od minulého roku.

Nejprve proběhla teoretická část v naší zbrojnici, poté praktická ukázka a zkouška vyproštění osoby z havarovaného vozu.

Dětský den 2. 6. 2012

Tradiční Dětský den, který s našimi nejmenšími slavíme každoročně již tradičně v areálu na fotbalovém hřišti, se konal i letos.

A to přesto, že naše dívčí družstvo bylo na soutěži a zbylo jen několik členů sboru, kteří měli čas tyto soutěže a ukázky pro nejmenší uspořádat.

Ač nepršelo a nebyla zas až taková zima, zasoutěžit si a vyhrát nějaké sladkosti a hračky si přišlo poměrně málo dětí. Což byla škoda hlavně pro děti, jež se nezúčastnily, výhoda pro ty, jež přišly – zbylo na ně víc laskominek, hraček a limonády, kterou jsme tradičně rozdávali zdarma.

Letošní velkou atrakcí, kromě našich ukázek vyprošťování a hašení hořícího automobilu, naší techniky, techniky Horské služby Špičák a Informační a strážní služby Národního parku Šumava, bylo koňské spřežení s kočárem. To přivezl Radek Ipser a děti se mohly nechat, samozřejmě zdarma, povozit po Železném Rudě.

Výcvik hasičů – Flashover polygon

Během uplynulého měsíce se naskytla možnost prvním dvěma našim hasičům vyzkoušet si tzv. Flashover polygon, který slouží k výcviku hasičů.

Jedná se o výcvikový areál, kde se hasiči učí a zdokonalují v různých metodách hašení, které lze aplikovat při všech typech požárů (garáž, dům, produktovody, cisterny, apod.)

Na fotografiích (vlevo) můžete vidět tzv. „studený výcvik“ kde se hasiči seznamují s různými metodami hašení a ochrany. Poté již přijde na řadu samotný výcvik (garáž – vpravo).

Zpravodaj: Filip Brož

Ústředí Horské služby Šumava na Špičáku

Transport zraněného pomocí moderní techniky

Dům HORSKÉ SLUŽBY, Špičák 56, 340 04 Železná Ruda

tel. + fax: 376 397 100, pohotovostní číslo dispečera non-stop: 376 397 273

web: www.horskaslužba.cz, e-mail: hssumava@horskaslužba.cz

Vážení čtenáři,

První stanice Horské služby na Weissově louce

16. června 2012 oslaví Horská služba Šumava 64. výročí svého založení. Za vznik tehdy ještě Horské záchranné služby, měl v roce 1948 největší zásluhu Antonín Říha, který byl hlavním strůjcem a zakladatelem této organizace na Šumavě. Ze svého bytu na Špičáku, v tehdejšímu pensionu Stella udělal první stanici HZS, ve které se pravidelně scházelo 6 dobrovolníků různého povolání, včetně místního obvodního lékaře Pejši. Antonín Říha nebyl jenom zakladatelem Horské služby na Šumavě, ale také jejím dlouholetým náčelníkem a později také předsedou Horské

Zakladatel Horské služby Šumava Antonín Říha

služby ČSR. V roce 1949 byla tato malá skupina dobrovolníků rozšířena o okresek v Hojsově Stráži, kam se přihlásilo dalších pět nadšených dobrovolníků. Jedinou jejich výzbrojí byla chuť pomáhat lidem, kteří se dostali v horské oblasti do nesnází. V roce 1950 bylo zřízeno hraniční pásmo, do kterého se mohlo vstupovat jen na zvláštní povolení, a tak se sportovní a turistický ruch přenesl na Hojsovu Stráž a hřeben Můstku, kde přibývalo úrazů. Členská základna se tak postupně rozšířila až na 15 členů. Po roce 1956, kdy byly dokončeny na státní hranici drátěné zátarasy napájené elektrickým proudem, se hraniční pásmo podstatně zúžilo, a tím se z velké části sportovní a turistický ruch vrátil na Špičák a do Železné Rudy, kde vznikala nová odborářská rekreační zařízení různých státních podniků. V oblasti Špičák, Hojsova Stráž a Železná Ruda vzniklo kolem 70 rekreačních zařízení a o víkendech přijíždělo vlaky a autobusy velké množství návštěvníků. Horská služba zajišťovala bezpečnost návštěvníků na sjezdovkách, cvičných loukách, na hřebenech a asistovala u sportovních soutěží všeho druhu. Prováděla prevenci, přednášky, stavěla rozcestníky v terénu a zabývala se také ochranou přírody. Každý víkend sloužilo 8 členů a jeden lékař. Tehdy se členská základna na Špičáku začala rozšiřovat, nejdříve z místních obyvatel, ale pro nedostatek lyžařské odbornosti se musela doplňovat schopnými lyžaři z Klatov, Plzně a okolí. V této době základna okrsku Špičák čítala na čtyři desítky členů a 6 lékařů. Zvyšující se návštěvnost celé Šumavy si vyžádala další rozšíření okrsků horské služby v Železné Rudě, v roce 1957 v Kašperských Horách, Zadově, Kleti a Nových Hutích. V začátcích své činnosti měla Horská záchranná služba jen velice skromné vybavení pro svoz z terénu. Dvě

dřevěné lodičky od armády a sanitní brašna pro první pomoc od Červeného kříže tvořily veškeré záchranné vybavení. V pozdějších letech, kdy byla horská služba začleněna pod ČSTV, dostala kvalitnější zdravotní vybavení od Ústavu národního zdraví (dřevěné dlahy, Kramerovy dlahy, nafukovací dlahy, extenzní dlahy a americké dlahy). V roce 1975 přišly na Šumavu již velice kvalitní rakouské saně Akie a skútr Snowtrick určený pro svoz zraněných ze vzdáleného terénu. První stanice horské služby na Špičáku byla na Weissově louce. Vypadala jako trafik a HZS ji dostala jako dar od vojenské zotavovny Rixi. V roce 1961 se postavila na Weissově louce na tehdejší dobu moderní dřevěná chata, která tam stojí dodnes, ale již má jiného majitele.

Skromné vybavení tehdejších záchranářů Horské služby

Uteklo dlouhých 64 let a současná Horská služba Šumava zajišťuje záchrannou činnost od hory Ostrý až po Lipno. Za tuto dlouhou dobu bylo mnoho vytvořeno a vybudováno od kvalitního zázemí pro záchranáře až uložení záchranného materiálu a techniky. Byly postaveny moderní domy horské služby, stanice s ošetřovnicemi, služebny, garáže pro nejlepší techniku, kterou obsluhují kvalitně vyškolení a vycvičení profesionálové. Horská služba je dnes moderní záchrannou organizací, která je napojena na Integrovaný záchranný systém, Zdravotnickou záchrannou službu, Leteckou záchrannou službu, Policii ČR, Hasičský záchranný sbor a ostatní složky IZS.

Nová záchranná stanice horské služby v Prášilech

Všichni lidé u horské služby měli vždy v lásce lyže a hory. Stejně jako dnes, tak i před čtyřiašedesáti lety měli záchranáři jedinou myšlenku a motto: nezištně pomoci druhému v nouzi, kdy jedinou odměnou byl a je dobrý pocit za zachráněný lidský život. Obětaví lidé, kteří položili před mnoha lety základní kámen horské služby na Šumavě, si dnes zaslouží upřímné poděkování!

Horám zdar

Michal Jandůra, náčelník Horské služby Šumava

Záchranu hledejte už před setměním

Už se vám někdy stalo, že jste byli ztraceni? A nemyslím teď na množství čísel a paragrafů v daňovém přiznání nebo snad vaši první lásku. Prostě ztraceni třeba jako Jeníček a Mařenka v hlubokém lese. Já našťástí ne, jsem ale přesvědčená, že by vám právě v šumavských leších lézt na nejvyšší strom moc nepomohlo.

Podle slov záchranářů z Horské služby Šumava je nejdůležitější dodržet několik základních pravidel, a to ať při přípravě na cestu nebo při turistice samotné. Je vhodné oznámit přátelům, recepci nebo majiteli penzionu, kterým směrem se chcete vydat a jaký je váš předpokládaný čas návratu. K pátracím akcím Horské služby totiž patří i takové, kdy se žiznivý houbař zastaví cestou z lesa na „jedno“ a na své zdržení zapomene svoji manželku telefonicky upozornit.

Dále je vhodné nechodit sám. Nejen, že ve dvou se to lépe táhne, ale i v případě nehody je nablízku někdo, kdo vám pomůže nebo pomoc přivolá.

Do batohu, který si na cestu chystáte, zabalte kromě odpovídající svačiny a několika svršků pro případ náhlé změny počasí i nabitý mobil. V tomto případě ale nejde jen o funkce chytrého telefonu, ale zejména o plnou baterii a kredit. A i když si váš telefon bude rozumět s GPS, mapa na cesty určitě patří. Je přehlednější, podrobnější, nemůže se vybit a ani neztrácí signál.

Tolik tedy k přípravám, ale jak se správně chovat při turistice samotné? Tady je namísto další rada záchranářů – všimněte si svého okolí. Pokud se pohybujete po vyznačených turistických cestách, majíte cestou turistické rozcestníky. Většina cedulek na nich umístěných patří Klubu českých turistů, dále pak Horské službě a na území Národního parku Šumava můžete ještě vidět tabulky s označení takzvaného traumatologického bodu (na obrázku A29). Je to místo v horách označené tabulkou s unikátním kódem usnadňujícím lokalizaci. Traumatologické body byly poprvé zřízeny v roce 2010 na Šumavě a od roku 2011 se zavádějí také v Krkonoších. Vezmeme to ale popořádku. Nejvýše umístěná tabulka uvádí turistické označení místa a nadmořskou výšku místa, kde se nacházíte. Níže umístěné tabulky jsou směrové a jejich barevné označení napovídá, o jakou cestu se jedná. Červená je pro hřebenové a dálkové trasy, modrá pro trasy významnější, zelená pro místní a žlutá pro krátké a spojovací trasy nebo zkratky. Tabulka umístěná ve spodní části rozcestníku patří Horské službě. Telefonní číslo, které je výrazně označeno jako NON STOP, vás skutečně každý den po dobu 24 hodin spojí s dispečerem Horské služby Šumava, a proto je vhodné právě tento telefonický kontakt přidat ke svým číslům v mobilu. A jestli vaše cesta vede územím Národního parku Šumava, uvidíte ještě jednu tabulku. A nepřehlédněte ji, je též důležitá. Kromě telefonních čísel tísňového volání, kontaktu na záchranáře Horské služby a Informační a strážní

služby NP vás informuje i o GPS souřadnicích a traumatologickém bodu, u kterého se právě nacházíte.

Takže pokud budete ztraceni, nečekejte až se začne stmívat a nelezte na nejvyšší strom s nadějí, že uvidíte světýlko. Vezměte telefon a za-

Značení turistických tras a jejich pravidelná údržba patří k jedné z nejdůležitějších aktivit členů KČT. Ti se již od roku 1889 věnují značení pěších tras a od roku 1997 také značení pro lyžaře a cyklisty. Vytvořená síť pěších značených tras je přitom svou hustotou, kvalitou a také tím, že pokrývá beze zbytku celé území republiky, hodnocena jako nejlepší v Evropě. První pěší turistická trasa KČT vznikla 11. května 1889, kdy „označovací družstvo“ spojilo červenou značkou Štěchovice a Svatojánské proudy – použit materiál KČT

volejte na uložené NON STOP číslo, nadiktujte číslo traumatologického bodu, souřadnice nebo název místa, které jste jak poslední míjeli. Pomocí map a GPS pak mohou záchranáři rychleji a přesněji určit místo, na kterém se nacházíte.

A dobrá zpráva na závěr – veškerá ošetření a pátrací akce záchranářů jsou pro pojištěnce České republiky na území naší republiky zdarma.

Přeji krásné léto a jen šťastné návraty !

Pavlaína Šebestová

Dovětek: „Šumava je zrádná,“ tak pravil můj přítel Honza, s nímž jsem jezdil na Špičák lyžovat. Osobně jsem se smál tomu, že někdo se může na Šumavě ztratit. Jsou tu přece cesty, značky, všechno někam vede a někde končí. Ale pak – v roce 2006 – jsem se při průvodcování exkurzí mezi Březnikem a Modrým sloupem vydal na hraniční chodník mezi Luzným a Velkým Roklanem a z Velkého Roklanu se po sotva znatelné cestě pustil na Roklanskou hájovnu. Šel jsem několikrát i v lokalitě Steinfleckberg, Schwarzbachklause, Hochschachten, Biskupská slat' nebo mezi Plesnou a Rukowitzschachten. Vždycky jen po nezačtených cestách, které je v Národním parku Bavorský les dovoleno v letních měsících používat zrovna tak jako hraniční chodník. A někdy jsem měl co dělat, abych se vyznal. Zejména tam, kde je houšť suchých, místy popadaných stromů, je člověku často ouzko. Přelezete jeden, dva kmeny a rázem ztratíte směr, stezka se z neznámých důvodů větví, nevíte, kam jít. Značky nikde. Začnete se otáčet, a tím všechno jen zhoršíte. Ale znám jednoho českého lékaře z Jindřichova Hradce, který bez mrknutí oka přešel bez mapy i bez cesty mezi hraničním chodníkem u hraničního kamene 25 a došel na Roklanskou hájovnu a Březník. Bez mrknutí oka. Ale v každém případě si myslím, že ten kamarád měl pravdu. Šumava je zrádná, zejména ta uschlá. -rh-

Nové barevné billboardy před radnicí, kde je i nové Informační a turistické centrum, informují návštěvníky města o turistických cílech na Železnorudsku

Viděno čtyřma očima

Dětský ochotnický soubor

Frenetický potlesk publika mluvil za vše

Nesmělé začátky

Když se počátkem loňského školního roku při Centru volného času, o.s. zakládal v Železně Rudě historicky první dětský ochotnický soubor, stáli u jeho zrodu František Strnad st. a Olga Myšková s Miloslavou Amortovou. Oni tři už v tu dobu možná v skrytu duše tušili, že se jejich odvážný záměr promění v úspěšnou skutečnost. Opravdu se tak stalo, ale jak už to bývá, k bombastickému úspěchu vedla poměrně dlouhá cesta.

Nejdříve zakladatelé vyvěsili plakátky s informacemi a rozdali dětem přihlášky. Více než třicet potenciaálních dětských ochotníků posléze prošlo vstupním konkurzem, při němž se před touto trojčlennou porotou všichni pokusili prokázat patřičné umělecké sklony. První měsíc zbrusu nového kroužku probíhal zdarma, a to ve dvou vlnách podle věku, později se oddělené divadelní zkoušky sloučily do jediné. K tomu bylo nutné ještě zaplatit poplatek za každé pololetí. V období od konkurzu až po konec prvního měsíce si některé děti nebo jejich rodiče snáze uvědomili, zda tyjáter právě pro ně bude to pravé ořechové. Nakonec zůstalo šestnáct, respektive osmnáct odvážlivců. Od touhy poznávat prkna, která znamenají svět, už je neodradilo nic.

8 plus 10 sourozenců

Soubor tedy čítá roztomilý trojlístek dětí školkou povinných a číperné žáky a žákyňe prvního a druhého stupně základní školy. Velké věkové rozpětí a zcela ojedinělé regionální zastoupení zdaleka nepředstavují veškerý primát. Unikátem je tento divadelní soubor totiž i v tom, že se v něm sešlo celkem pět sourozeneckých dvojic: Martin a Vanessa Windsová, Kristýna a Ondřej Strouhalovi, Nikol a Simona Podlešáková, Adéla a Štěpánka Topinkovy, Agatha Lily a Felix Jonathan Kopeckých. Mimo ně tu excelují Dagmar Ašková, Filip Najman, Markéta Myšková, Jakub Mansfeld, Karolína Podracká, Jiřina Pourová, Petr Aubrecht a Christopher Feldmann.

Režisér Strnad pro své dětské svěřence napsal první divadelní hru o třech dějstvích zvanou Báj o Modrém a Černém jezeře, rozhodil mezi ně scénáře a začalo se zkoušet. Týden co týden se mladí ochotníci scházeli na hodinu či dvě. Učili se na jevišti pohybovat, správně chodit, mluvit, gestikulovat. Nějakou dobu také trvalo, než se napevno usadily jejich divadelní úlohy. Různorodá herecká omladina v konečné fázi vytvořila sympatický kompaktní celek. Starší děti se vesměs hezky chovají k těm mladším a jdou jim většinou dobrým příkladem. Pečují o ně a snaží se, aby jim během delších zkoušek nebyla dlouhá chvíle, někdy je i podpoří v neškodných nezbednostech. Nabádají je také, aby se pilně učili svoje role. Režisér Strnad s Olgou Myškovou umí skvělý výkon ocenit. Avšak, je-li to nutné, bez okolků pořádně zahartusit. Společným jmenovatelem je prostě nekonečná trpělivost všech zúčastněných, chuť něco dokázat sobě i ostatním a nelítovat přítom volného času.

Amnestie a autogramiáda se Zdeňkem Troškou

Viditelný průlom v přípravě mnohých dětských ochotníků na životní premiéru znamenalo úspěšné uvedení hry Amnestie, jež František Strnad st. napsal pro železnorudský ochotnický soubor dospělých. Najednou měli možnost vidět svého režiséra v jeho parádní roli Aloise Ptáčka. Uvědomili si, že zbožňovaný „rejža“ nejen mluví, nýbrž sám na jevišti také koná. A jak skvostně! Vždyť původní divadelní hru přijel na vlastní oči zhlédnout oblíbený režisér Zdeňk Troška. Zejména herecký projev páně Strnada ho nadchl tak, až hořce litoval, že nepříjel o pár měsíců dřív, než měl hotový casting do svého nového filmu. Jinak by ho prý, a s ním patrně i pár dalších, okamžitě obsadil. Děti svému režisérovi slíbily, že i ony se svoje role naučí tak, aby před publikem obstály podobně jako on.

Velkým povzbuzením se ukázala být i večerní autogramiáda s režisérem Zdeňkem Troškou, kterou pro ně režisér Strnad zařadil. Vzácné setkání patřilo k těm, na něž se nezapomíná do konce života. Zdeňk Troška nedorazil ani v okázalé limuzíně, ani obklopen hordou tělesných strážců, jak by se u osobnosti jeho formátu dalo předpokládat. Prostě přišel a vy-

Báj o Modrém a Černém jezeře – aneb jak se hrálo malým ochotníkům

V říjnu 2011 se v Centru volného času začali jedenkrát týdně scházet děti v dětském ochotnickém kroužku. Sešlo se celkem 18 dětí ve věku od čtyř let do třinácti. Sešly se děti, které v sobě našly chuť zkusit si zahrát opravdické divadlo. A tak se po kouskách začala nacvičovat autorská hra Františka Strnada, kterou pro děti během prázdnin napsal. Jedná se o kouzelný příběh zasazený do srdce Šumavy, plný pohádkových bytostí, skřítků, vil a malých lesních muzikantů. Po prvních zkouškách nám bylo jasné, že jsme se vydali cestou dlouhou a náročnou, vzhledem k počtu dětí, vzhledem k náročnosti některých replik. Někdy nás zradilo omezení dětí, jindy lyžařský výcvik nebo týdenní pobyt některých dětí v Itálii. A tak jsme ze zoufalství vyhlásili mimořádnou sobotu. Děti to přijaly s nadšením a od rána od 9 hod. do 13 hod. pilně s námi nacvičovaly. Byla to krásná sobota, kdy se udělal obrovský kus práce a my jsme začali věřit, že to půjde.

Slavnostní premiéra

A tak se přiblížila naše premiéra 18. 5. Dopoledne děti hrály pro všechny svoje kamarády a spolužáky ze základní školy a pro svoje učitelky. Čestným hostem představení byl Milan Poláček – komoří Pohádkového království Zdeňka Trošky, který se slzami v očích dětem vyjádřil velký obdiv a poděkování. Moc nás potěšila paní učitelka Lucie Kulhánková, která po představení dětem v zákulisí vyslovila pochvalu a nechyběla ani upřímná objetí. Večer potom proběhlo večerní představení pro všechny, kteří se chtěli přijít podívat a ocenit práci dětí. Čestným hostem představení byla senátorka Jiřina Rippelová. Ještě, že všem účinkujícím dětem přišli tatínkové, maminky, babičky a dědečkové a hlediště se alespoň zčásti naplnilo. Přizvali jsme také školu v přírodě, která obsadila lavičky v prvních řadách. Přišli se podívat také ochotníci z dospělého ochotnického spolku, kteří vyjádřili dětem poděkování a obdiv, čehož si děti moc považují. Vždyť sledovaly, jak se daří dospělákům a jak vyprodali několikrát hlediště a samy v koutku duše toužily hrát také před plným hledištěm. Všichni byli plni nadšení a radosti z možnosti vystoupit na jevišti a hrát. Prožili si i chvílky trémy před začátkem představení. Zažili takové ty správné zmatky v zákulisí, aby každý měl správný kostým, aby každý prošel maskérou, aby... Nejsilnějším zážitkem ovšem byl závěr představení, opravdická děkovačka. Děti si vzájemně fandily a tleskaly. Zrodilo se mezi nimi pouto, které se nedá nikde koupit. Pouto, které se rodí po tvrdé práci plné vzájemného pochopení, tolerance, povzbuzení.

Mladí herci po představení zdraví diváky

Viděno čtyřma očima

Dětský ochotnický soubor

zařovala z něj dobrá nálada a jakási aura laskavého porozumění. S dětmi se bez okolků vyfotografoval, s každým z nich prohodil vřelé slovo a do památníčků všem velmi pečlivě napsal věnování s přáním samé radosti a přidal srdíčka a svůj podpis. Velcí i malí železnorudští ochotníci získali nového přítele.

Čtyřhodinová víkendová generálka

A pak už šlo opravdu do tuhého. Den dlouho očekávané premiéry se přiblížil nadosah. 12. 5. 2012 absolvovali dětské ochotníci čtyřhodinovou generální zkoušku v divadelním líčení a kostýmech, které pro ně ušila Štěpánka Topinková. Hru se hráli dvakrát za sebou, už za hudebního doprovodu klavírního mága Martina Červenky, ovšem zatím bez publika. Doladřovaly se poslední detaily, zpěvné melodie s výstižnými texty a rekvizity na scéně kolem skřítkovské jeskyně s úchvatnými kulisami Milušky Amortové, kde i každý strom má svou tvář a vše svůj výraz. Jen ona nejlíp ví, kolik času spolykala jejich tvorba. Do nápořední budky usedl František Strnad osobně. Tu sobotu už naprosto všichni vycítili, že je nezbytné soustředěně a ukázněně pracovat. Na výsledku to bylo znát.

Komoří smekl klobouk, potlesk nebere konce

V den slavnostní premiéry 18. 5. 2012 slavil mimořádnou shodou okolností své 59. narozeniny režisér Zdeněk Troška. František Strnad st. mu před představením poblahopřál po telefonu, mladí divadelníci připojili originální zpívanou gratulaci. Zdeněk Troška měl ohromnou radost.

A potom už se jelo naostro. Rozpoutala se hodina jímavého příběhu odvěkého, nikdy nekončícího boje mezi dobrem a zlem, mezi bájnými obyvateli od Modrého jezera se srdcem na dlani a těmi od Černého jezera s poněkud temnou duší. Nečekejte však klasický happy end. Konec příběhu odpovídá spíše tvrdé realitě dnešních dnů. Víc se nesluší prozrazovat. Stačilo pár minut, a člověk zapomněl na celý okolní svět a hlavně na to, že před jeho očima hrají děti školkou a školou povinné. Proměnili se ve skutečné herce a herečky, kterým každý věřil každé slovo a nemohl z nich spustit oči. Je to k nevíře, ale dospělí ochotníci se nechali slyšet, že děti byly snad ještě lepší než oni.

Soubor předvedl svoji hru v jeden a ten samý den hned dvakrát, dopoledne pro svoje vrstevníky a učitele z mateřské a základní školy, večer pro nedočkavé rodinné příslušníky a dospělou veřejnost. Dopoledne pocítil divadelní kus svou návštěvou Milan Poláček, I. pohádkový ministr a komoří Pohádkového království Zdeňka Trošky. I on se oblékl do stylového hávu. Režisér Troška byl bohužel velice časově zaneprázdněn, a proto ho vyslal jako svého zástupce. Byl to Milan Poláček, jehož názor rozhodl o tom, že dětské ochotnické osazenstvo získalo glejt Pohádkové divadlo Zdeňka Trošky a bylo ihned pozváno mezi ostatní divadelní soubory k produkci do Pohádkové chalupy v Mlázovech. Ministr a komoří v jedné osobě smekl klobouk a takřka nenacházel slov, kterými by nejlépe ocenil famózní výkon dětských herečkových představitelů.

Večerní představení si nenechala ujít senátorka Jiřina Rippelová se svým manželem. Dětské herci na ni udělali takový dojem, že je bez váhání pozvala do Prahy na prohlídku Senátu. Olga Kolínová, maminka Olgy Myškové a učitelka, nabídla možnost vystupovat za honorář v 2. ZŠ v Plzni. Mladí železnorudští ochotníci tam v jediném dnu zahrají hned dvě představení pro dvakrát 300 lidí.

Zasloužená bouře potlesku, blesky fotoaparátů, pochvalné proslovy, neutuchající zájem tisku, květiny a sladkosti třeba i od dospělých ochotníků, dort na oslavu od Marcely Malé, v zákulisí bouchající zátky nealkoholického šampaňského a jásot diváků, žádajících o přídavek, nebraly konce a neberou ani dál. Dětské ochotníci už mají za sebou několik repríz a čekají je další. Teď hrají v aule místní ZŠ hlavně pro školy v přírodě z celé České republiky.

Kdo přijde a lístek si koupí, vůbec neprohloupí. Báj stojí za víc než jen za hrstku drobných. Zrodily se tu mladičké herečké hvězdy, jež na jevišti pokaždé beze zbytku nechávají kus sebe sama. Netrpí trémou a kumšt mají v krvi. František Strnad už pro ně chystá pro změnu pěknou komedii. A nebylo by divu, kdyby při jejich hudebních, pěveckých a herečkových schopnostech došlo až na nějaký muzikál. *Lucie Charlotte Kopecká*

Zasloužily by si více publika

Je škoda, že jste vy železnorudští nepřišli, protože tyto děti by si to opravdu zasloužily. Ony chtějí hrát, stálo je to hodně úsilí. Práci, kterou do toho vložily, nechtějí odehrát jen jedním představením. Chtějí co nejvíce zažívat vše, co patří ke každému představení, jak to příjemně tak i to nepříjemně. A tak jsme pro děti sehnali další představení pro nezeleznorudské. Hrálo se 23.5. v odpoledních hodinách pro školy v přírodě z Prahy a Plzně. A tak děti hrály před zaplněným hledištěm pro 165 diváků. Nečekali jsme nějaký velký úspěch, protože hrát pro děti z velkých měst, kde je velká nabídka různých aktivit, je náročné. Jak jsme ale byli příjemně překvapeni, když po představení nám jednotlivé třídy se svými učitelkami přišly vyjádřit obdiv a pochvalu. I já bych se chtěla připojit a moc děkuji panu Františku Strnadovi nejenom za napsání krásné báje, ale i za hodiny zkoušek, moc děkuji paní Miloslavě Amortové za práci na kulisách a práci v zákulisí, moc děkuji paní Štěpánce Topinkové za ušití nádherných kostýmů, moc děkuji panu Martinu Červenkově za hudbu a klavírní doprovod.

Milí čtenáři, protože děti hrají a chtějí hrát, srdečně vás zveme na další představení dětského ochotnického divadla 20. 6., kdy proběhnou dvě představení, a to v 17,00 hod. a v 19,30 hod.

za Centrum volného času o.s. Olga Myšková

František Strnad st. vzdává hold mladým divadelníkům foto: Josef Podlešák

Dětský ochotnický soubor s komořím Pohádkového království Zdeňka Trošky

Městská knihovna

Městská knihovna bude otevřena i o prázdninách

Městskou knihovnu najdete v přízemí budovy základní školy, má otevřeno každé pondělí, úterý a středu odpoledne. Jsou vítáni i turisté, knihy si mohou půjčit jednorázově za poplatek 10 Kč a mohou využít internetového připojení zdarma. O prázdninách bude platit normální otevírací doba, tedy v pondělí a ve čtvrtek od 14 h, v úterý od 13 h a vždy do 18 h. Přijďte si vybrat na dovolenou nějakou pěknou knihu nebo časopis.

Za poslední měsíc se nejlepší čtenáři z železnorudské školy zúčastnili Soutěže ve čtení nejprve v Nýrsku a dva dokonce postoupili do oblastního kola v Klatovech. Druhou třídu pěkně reprezentovala Veronika Zelenková a Michal Svítíl ze třetí třídy Soutěž ve čtení vyhrál.

Nové knihy

Pro větší školáky jsou v knihovně tři nové napínavé knihy Klubu záhad a Tajemství starého domu z Klubu tygrů, další tři díly Upířích deníků. Nadšence komiksů potěší Zlaté příběhy čtyřlístku a komiksově zpracování Třech mušketýrů, Dráku a Krále Artuše.

Michal Svítíl při Soutěži ve čtení v Klatovech, kterou mezi dětmi ze třetí třídy vyhrál

Dospělí čtenáři si mohou nově půjčit:

Bestie uvnitř – napínavý detektivní román dánských sourozenců Liselotte a Soren Hammerových, vydaným v letošním roce v nakladatelství Host.

Číňan – politický thriller Švéda Henninga Mankella odkrývá příběh pomsty, který sahá více než sto let do minulosti a propojuje Čínu a Ameriku devatenáctého století s moderním Švédskem a Pekingem.

Umění vládnout – příběh života Tomio Okamury, který začínal od nuly a svým vystupováním a pílí se dopracoval k úspěchu a uznání.

Po otřesech je kniha povídek Haruki Murakamiho, které se odehrávají mezi zemětřesením v Kóbe v Japonsku v lednu 1995 a sarinovým útokem v tokijském metru o dva měsíce později.

Mezi tíarou a orlicí je dramatický příběh z druhé poloviny 11. století, vykresluje život českého krále Vratislava I., který byl prvním českým panovníkem, který otevřel české země dveře do tehdejší Evropy. Příběh napsal Vlastimil Vondruška, stejně jako další novinku, a to poslední díl trilogie o mladém zemanovi, skvělém trubadúrovi a příležitostném obchodníkovi s ostatky Martinovi ze Stvolna z doby Karla IV. pod názvem Zlodějí ostatků.

Nevěra po americku – román Martiny Formanové, jehož děj nás zavádí do současného New Yorku, rozebírá dva manželské páry, komunikace přes internet, nahlíží do všech zákoutí manželského života s mimořádnou otevřeností i osobitým humorem.

Abeceda reálného socialismu – kniha obsahující 2105 srozumitelně vysvětlených lidových i oficiálních pojmů, politické vtipy v dobovém kontextu, prvomájová hesla, původní citáty Rudého práva, Stalina, Lenina i Gottwalda, politická jména ulic, náměstí a stanic metra v Praze za socialismu, přísahu vojáků lidové armády, milicionářů i pionýrský slib v originálním znění.

Snídaně v posteli – román Sandry Brown pojednává o Sloan Fairchildové, která prožila bolestné zklamání v lásce a snaží se veškerou energii věnovat svému elegantnímu penzionu.

Martina Najmanová

Výchovný koncert ZUŠ

Bezmála čtyřicet minut zábavné hudební teorie a praxe se zpěvem a hrou na nejrozličnější hudební nástroje přinesl plánovaný výchovný koncert. Uskutečnil se 11. 5. 2012 v 10 hodin dopoledne v hudebně železnorudské pobočky ZUŠ Nýrsko. Koncertem provázal Martin Červenka, který tak v podstatě navázal na předešlé setkání s dětmi z místní mateřské školy a 1. stupně základní školy. Postupně spolu se svými kolegy Václavem Kubicem a Josefem Boškem za aktivní účasti ředitele ZUŠ Nýrsko Luboše Vacka a s vybranými žáky zdejší pobočky zahráli skladby na nástroje dechové, žesťové, strunné a klávesové. Malí posluchači tak zcela zblízka poznali hru na instrumenty, jimž se třeba i oni mohou začít věnovat v dalším školním roce, stejně jako chodit do sboru. K tomu dostali možnost si zazpívat, seznámit se s úlohou dirigenta či uhodnout názvy zahraničních lidových písní. Zazněly také stupnice, fanfáry a úryvky z vážné hudby. Program zpestřilo učitelské hudební trio a kvarteto složené ze dvou učitelů a dvou žákyň ZUŠ. Na flétnu dětem só-

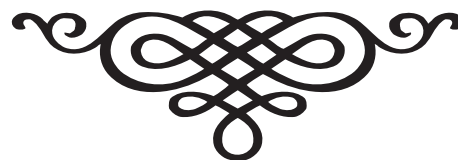

Učitelské trio ve složení (zleva): Václav Kubice, ředitel ZUŠ Nýrsko Luboš Vacek a Josef Bošek

lově a v duetech nebo s klavírním doprovodem s přehledem zahráli Klaudia Balážová, Agatha Lily Kopecká, Kristýna a Ondřej Strouhalovi, Adéla a Štěpánka Topinkovy a Anna-Kristýna Pešlová. Nikol Podlešáková a Kristýna Strouhalová ještě zaujaly produkcí na keyboard, Vít Mahovský přidal svěží písničku s kytarou. O grandiózní zakončení se mimo jiné postaral nadaný klavírista Filip Najman.

Zbývá jen dodat, že začátkem června se také v hudebně železnorudské pobočky úspěšně uskutečnil veřejnosti přístupný závěrečný koncert. Účinkovali žáci všech tří učitelů hudby.

LCK

Tito měďové už také zahájili letní sezonu v bavorském zooparku – plaveckým výcvikem

Žijí mezi námi – Marie Ašková

Letos 4. května uplynulo přesně padesát let od okamžiku, kdy se Marie Ašková ocitla v Železné Rudě a v hotelu Šumava nastoupila do svého prvního zaměstnání. Platí za všeobecně oblíbené železnorudské sluníčko. V parádní hasičské uniformě jí to vždycky moc slušelo. Neznám nikoho, kdo by o ní mohl říci jedině křivé slovo. Má přirozenou tendenci šířit kolem sebe pozitivní energii. Marie Ašková se narodila 26. 7. 1945. Pochází z vesničky Chvalšovice nedaleko Čachrova. Její tatínek byl sedlákem, jehož celoživotní láskou se stala hudba. Od mládí muzicíroval v kapele a ovládal hru na několik hudebních nástrojů. Tatínek s maminkou vychovávali Marušku a její dva bratry tak, aby z nich vyrostli čestní a pracovití lidé. Od útlého dětství všípěné hodnoty ovlivňují vlastně celý její život. Zastává názor, že nejdůležitější je mít Boha v srdci. Záleží především na tom, jak se člověk sám projevuje a jak se chová vůči druhým.

V kuchyních, na rekreačce a v paneláku

Paní Marie nakonec působila snad ve všech hotelích na Železnorudsku. Provozní Hlaváč jí vždycky posílal všude tam, kde zrovna bylo potřeba. I svého manžela Františka poznala ve známém hotelu Javor, když tam chodíval na večere. Právě v Javoru také novomanželé po svatbě nějaký čas bydleli, než byla v Rudě dokončena první výstavba panelových domů. Od Lesního závodu, kde František Aška tehdy pracoval, tam pak dostali přidělený byt. Koncem 60. let se jim narodil syn Jaroslav. V roce 1970 se v Alžbětině otevřel hraniční přechod do tehdejší Spolkové republiky Německo (Západního Německa). Tam Mariin muž nastoupil jako referent Cizinecké policie. Změna profese znamenala automaticky i jiný byt, a to služební Ministerstva vnitra, přidělený městem. Po přestěhování do

Marie Ašková

nového bytu se rodina rozrostla ještě o druhého syna Richarda. Po mateřské dovolené si Marie Ašková našla práci v kuchyni školní jídelny. Když se dostavěla nová mateřská škola, přešla do tamější kuchyně. Jako vedoucí kuchařka v ní strávila šest let. Kvůli získání potřebné kvalifikace pro uvedenou činnost dokonce během té doby dojížděla do školy v Plzni. V tomto směru jí byla při závěrečných zkouškách velmi nápomocna Helena Vávrová. V roce 1982 paní Ašková neodolala lákavé nabídce realizovat se opět jako kuchařka v zotavovně Ministerstva vnitra Alma (v místech dnešní základní školy). Toto slušně placené místo však byla po pouhých dvou letech nucena opustit. Její manžel totiž onemocněl a ona si musela najít takovou práci, aby se mohla starat o rodinu. Správným rozhodnutím se ukázalo být místo správce rekreačního zařízení KS SNB (přímo v budově dnešní místní stanice Policie ČR).

Hasiči a jiné užitečné spolky

Mezitím synové Jára s Ríšou vyrostli, a tak se paní Marie mohla začít naplno zajímat o dění kolem sebe. Její vrozená činorodost našla uplat-

nění v mnoha zájmových a užitečných seskupeních a spolcích jako Svaz žen, Červený kříž a Svaz požární ochrany (dnešní Hasiči). V 80. letech minulého století v rámci posledně jmenovaného s místními děvčaty založily družstvo žen. Samozřejmě jezdily i na soutěže. „Byly jsme jednoznačně skvělá parta,“ dodává jedním dechem. S rozzářenými očima se zmiňuje také o tom, jak s kolegyní Miladou Weberovou pět let vedly oddíl mladých požárníků. Moc ráda na tu dobu vzpomíná a bez rozmýšlení dává dohromady jména tehdejších mladých hasičů, z nichž jsou dnes třicátníci. Když je potká na ulici, i po letech se k ní stále hlásí, což je prý ohromně milé. Dlužno dodat, že Hasičům propadli též oba synové, jakož i dvanáctiletá vnučka Dáša. Ta mimo jiné zastupuje již třetí generaci Hasičů v rodině Aškových.

Se syny Járou a Ríšou

Rodina podnikavých umělců

Po roce 1989 Marii Aškovou jedna známá přemluvila, aby začala jezdit za prací do Německa. Po pěti letech se však zase rozhodla zakotvit v českých restauracích. To už synové opustili domov. Dnes třiačtyřicetiletý Jaroslav nejprve na celnici pokračoval v otcových šlépějích. Teď má své místo v bratrově pražské firmě. Mladšímu Richardovi se blíží čtyřicítka. Vlastní tedy firmu, oženil se a s manželkou Markétou mají dvě děti, syna a dceru. Oba potomci po svém otci zdědili umělecké vlohy. Téměř osmnáctiletý Jakub studuje v Praze na střední uměleckoprůmyslové škole. O šest let mladší Dagmar hraje na klavír a kytaru. Navíc krásně zpívá a září jako herečka v dětském ochotnickém spolku (zmiňujeme též na jiném místě tohoto čísla). Z nadaných vnučat mají Marie a František Aškovi převelickou radost.

František nyní už hezkých pár let opravuje auta, brousí nože a dělá kopie klíčů v dílně Samostatného automotoklubu. Na svoje okolí sice odjakživa působí tak trochu zasmušilým dojmem, ale zdání klame. Paní Maruška mu podle svých slov absolutně věří. V rozhodujících životních chvílích se na něj vždycky mohla plně spolehnout. Udeří-li zdravotní problém, František o svou ženu láskyplně pečuje.

S družstvem mladých hasičů v Milencích

Železnorudsko Vás baví!

Kalendářní přehled akcí – léto 2012

Akce:	Pořadatel/místo:	Kontakt:
30. 6. - 1. 7. King of Špičák - bikový víkend skládající se ze dvou závodů, XC závodu na horských kolech a sjezdu. Výsledky obou závodů se sčítají a celkový vítěz se stává králem Špičáku pro rok 2012.	Sport. areál Špičák	376 397
3. 7. Poznávání památek za letních úplňků - bylinky sbírané za úplňku mají větší sílu, snad i vědomosti získané za úplňku budou mít větší význam na vytváření vztahu k ochraně přírody, památek i úrodné země...	Hotel Grádl	376 387 270
6. 7. Velká karibská párty - (umožní-li počasí) pod širým nebem, zábava, taneční vystoupení, diskotéka a hry o ceny, začátek ve 20:00 hod., vstup zdarma	Hotel Kárl, Špičák	376 397 116
7. 7. Rysí slavnosti - již potřetí u nádraží v Alžbětině proběhne den se zajímavým programem pro malé i velké...	Město Železná Ruda	376 397 033
13. - 14. 7. 5. výr. otevření pivovaru Belvédér - s výborným pivem, občerstvením a zábavou...	Hotel Belvédér	376 397 016
2. 8. Poznávání památek za letních úplňků - bylinky sbírané za úplňku mají větší sílu, snad i vědomosti získané za úplňku budou mít větší význam na vytváření vztahu k ochraně přírody, památek i úrodné země...	Hotel Grádl	376 387 270
3.-5.8. Železnorudské slavnosti - tradiční 3 dny plné zábavy, jarmark, občerstvení, pouťové atrakce, na závěr „Železnorudští Vás baví!“	Město Železná Ruda	376 397 033
3. - 5. 8. Výcvikový víkend - pro psy s jejich páníčky z řad široké veřejnosti	Kynologický klub Železná Ruda	607 810 762
6. - 12. 8. Výcvikový tábor - se závěrečnými zkouškami psů dle IPO a NZŘ	Kynologický klub Železná Ruda	607 810 762
11. - 12. 8. iXS European Downhill Cup 2012 - závod je také kvalifikačním závodem české reprezentace pro mistrovství světa. Součástí závodu je i kategorie Open, kam se mohou přihlásit hobby-jezdci a porovnat své časy s evropskou a českou špičkou.	Sport.areál Špičák	376 397 167
18. 8. Dřevěná olympiáda - 7. ročník tradičního hojsoveckého klání pro děti i dospělé!	SDH Hoj. Stráž/Hasičárna	376 361 227

Pravidelné akce:

NAVŠTIVTE A POZNEJTE HISTORICKÝ ŽELEZNORUDSKÝ KOSTEL - prohlídky kostela s výkladem:

1. 6. – 30. 9. 2012 vždy v pondělí, středu a pátek, v 9,00 hod.

MINIDISKO pro děti 2 – 12 let v zrcadlovém studiu hotelu KARL: duben – říjen, každou sobotu, 17,30 – 18,30

ZUMBA v zrcadlovém studiu hotelu KARL - „- - -“ 19,00 – 20,00

Výstavy a expozice na Železnorudsku

- **Historické motocykly** – stálá expozice v „Zámečku“ v Železné Rudě
- **Historie lyžování na Železnorudsku** – stálá expozice v „Zámečku“ v Železné Rudě
- **Český kráter** – stálá geologická expozice v „Zámečku“ v Železné Rudě
- **Pohádkové bytosti, strašidelná knajpa a Pivovarské muzeum** – předběžný termín otevření po přestěhování expozice do objektu Pohádkové cukrárny na tř. 1.máje je 1. 7. 2012
- **Tváře Šumavy – výstava fotografií p.F. Janouta** – Muzeum Šumavy Železná Ruda, do 17. 6. 2012
- **Obrazy, Simoneta Šmídová – výstava** – Muzeum Šumavy Železná Ruda, červenec, srpen

Noc kostelů

V pátek 1. června 2012 v Železné Rudě poprvé proběhla Noc kostelů, kterou průběžně navštívilo asi devadesát lidí. Program měl sice jedno-
 duchou stavbu, avšak – podle vyjádření posluchačů – byl kvalitní. Nej-
 prve zazněla barokní církevní hudba. Ta velmi dobře korespondovala jak
 se stavebním slohem našeho kostela, tak i s jeho zasvěcením Panně
 Marii. Miroslava Hosnedlová hrála na varhany, zpíval Ladislav Svo-
 boda. O něco později byli návštěvníci seznámeni s historií této stavby,
 dověděli se také něco o životě svatých, jejichž sochy se v kostele na-
 cházejí. Ve 23 hodin nastoupil Železnorudský smíšený sbor řízený Mar-
 tinem Červenkou. Ti, kteří v tuto nezvyklou dobu přesto přišli, nebyli
 zklamáni. Chrámový prostor naplnily sakrální písně s nevšední tečkou
 v závěru. Po nadšeném potlesku se přítomní dočkali přídavku. Byl to
 krásný rytmický spirituál. Všem účinkujícím patří velký dík! Za jejich
 obětavost a nasazení jim jménem římsko-katolické farnosti z celého
 srdce děkuji.

Lidmila Kováčová

Prohlídky kostela

Dnem 1. 6. byla zahájena čtyřměsíční série pravidelných prohlídek
 kostela Panny Marie Pomocné z Hvězdy. Rok 2012 se nese ve znamení
 280. výročí dostavby tohoto stánku. Proto také letos nabízíme návštěv-
 níkům dva nové druhy pohlednic. Jejich autorem je známý fotograf Jan
 Kavale. Na jednom snímku se vyjímá vzácný skleněný barokní kříž na
 pozadí kostelních bání. Kříž pro svou jedinečnost a hodnotu je z bez-
 pečnostních důvodů uložen jinde. Od začátku června až do konce září se
 pravidelné prohlídky konají každé pondělí, středu a pátek (vyjma státních
 svátků) vždy od 9 hodin. Mimo uvedený čas je ještě možné si domluvit
 jiný termín na tel. čísle uvedeném na vývěsce. Vstupné 25 Kč platí do-
 spělí, studenti a důchodci mohou přispět dobrovolnou částkou, děti mají
 vstup zdarma. Všechny vybrané příspěvky budou použity na opravu kos-
 tela. Milí návštěvníci, přijďte, těším se na vás!

Lidmila Kováčová

Navštivte a poznejte historický

ŽELEZNORUDSKÝ KOSTEL

PANNY MARIE POMOCNÉ Z HVĚZDY

Prohlídka kostela je s výkladem.

Vstupné: dospělí 25,- Kč,
 děti zdarma, studenti
 a penzisté
 vstup dobrovolný.

PROHLÍDKY od 1. 6. do 30. 9. 2012,
 v pondělí, středu a pátek, v 9.00 hod.

Objednávky mimo pravidelné prohlídky na tel. 732 771 807
 Vybrané vstupné bude věnováno na opravy kostela.

Slavnostní otevření Pohádkové země Brčálník

ve dnech 15. a 16. června 2012

Vstupné v těchto dnech
 pro všechny návštěvníky zdarma!

na Pohádkové stezce se na 12ti zastaveních vypráví část příběhu „Putování Pohádkovou zemí“ známé autorky pohádkových knížek
 Vítězslavy Klímtové. Děti vstoupí Pohádkovou bránou do pohádky a vydají se hledat ztraceného skřítky Postelnička. Cestou jim napovídá-
 jí pohádkové bytosti, až děti doputují do pohádkové zahrady Brčálník, ve které se skutečně setkají se všemi bytostmi, o kterých si na stezce
 přečetly, ale také s mnoha dalšími, které ještě neviděly a také se dozví, jak to vlastně s Postelničkem dopadlo.

PÁTEK 15. 6. 2012

procházka Pohádkovou stezkou – individuálně (cca 3km dlouhá Pohádková
 stezka začíná Bránou do pohádky na zbémém parkovišti na Špičáckém sedle
 – cca hodinová procházka volným tempem se zastávkami)

10.00 Zahájení a oficiální otevření pohádkové zahrady pro pozvané
 VIP hosty, prohlídka zahrady

10.30 Otevření zahrady pro veřejnost

12.00 Volná zábava pro děti – opékání špekáčků na ohni, adrenalinové hřiště

14.00 Čtení pohádek v pohádkové boudě s paní Květou Fialovou

15.30 Malované písničky s paní Vítězslavou Klímtovou

Celodenní program po oba dny do 18.00 hod.

dětské adrenalinové hřiště, prohlídky pohádkové zahrady,
 hry dětí v pohádkové boudě

SOBOTA 16. 6. 2012

10.00 Otevření pohádkové zahrady

11.00 Malované písničky s paní
 Vítězslavou Klímtovou

12.00 Volná zábava pro děti
 – opékání špekáčků na ohni,
 adrenalinové hřiště

Slavnostní
 program

Situace na Šumavě se opět silně vyostřuje

Léto na Šumavě bude horké. Je třeba se připravit na protesty, blokády a aktivistické kontroly lesních dělníků v terénu. Hnutí Duha již řeklo, jak bude protesty organizovat – nejen s pomocí řetězů, ale i fotoaparátů a GPS. Rozesílá i verbální dopis zájemcům o protesty, který přetiskujeme se svolením Hnutí Duha v plném znění. Ten největší paradox, o kterém mladí aktivisté možná nevědí, je ten, že za „ekologického“ ředitele správy parku Františka Krejčího a za zelených ministrů se v Národním parku Šumava těžilo podstatně víc než dnes, užívala se i chemie víc než dnes, erozní rýhy po těžké technice byly denní samozřejmostí. „Ekologický“ ředitel dokonce jako první slíbil zástupcům Jihočeského kraje lanovku na Hraničnick – tichou a nad korunami stromů. Byl tu jen ten rozdíl, že „ekologický“ ředitel také slíbil zeleným aktivistům, že na Šumavě zřídí nepřístupnou divočinu. Což současný ředitel Jan Stráský neslibuje.

Ekologičtí aktivisté předali stížnost na použití pesticidů v národním parku České inspekci životního prostředí. Správa oponuje, že má výjimku na použití chemie v konkrétních lokalitách. Vloni stejná rozepře odstartovala blokádu Na Ztraceném.

Situace na Šumavě se zase vyostřuje. Ekologičtí aktivisté obvinili správu šumavského parku, že v lesích používá chemické postřiky proti kůrovci nelegálně. Vedení parku to odmítá. Případ už vyšetřuje Česká inspekce životního prostředí. Stejná situace ale minulý rok odstartovala měsíční blokádu šumavských lesů nedaleko Modravy.

Když loni našli ekologičtí aktivisté otrávené chemické lapáky na kůrovce, správa parku tvrdila, že má chemii povolenou. Jan Stráský byl v čele organizace teprve krátce a hned zažíval perné chvíle. Vymlouval se, že žádný příkaz k použití chemie nedal, pak že neměla být v cenných územích. Nakonec po pár dnech přiznal, že správě parku skutečně povolení pro použití chemie chybělo, ale kvůli rojení brouků nemohl čekat.

Letos se situace opakuje – ekologičtí aktivisté tvrdí, že chemií ošetřené kmeny, do kterých má lýkožrout smrkový nalétnout, našli pod Oblíkem na cestě od Tříjezerní slati na Javoří pilu nedaleko Modravy.

„Jsou umístěné nad vodním tokem, tůňemi a nad příkopem podél cesty, který při deštích odvádí vodu. Jedovaté látky tu zabíjejí vodní živočichy a mohou se při deštích dostat i do níže položených rašeliníšť, Tmavého a Javořího potoka,“ kritizuje aktivista Jaromír Bláha z Hnutí DUHA. Podle aktivistů může chemie zabít například skokany a horské čolky v tůňích nebo ryby v potocích.

Chemie živočichy neohroží

Správa parku okamžitě odmítla, že by udělala chybu. Na použití chemie má vydané povolení od státní správy, tedy jednoho ze svých odborů. „Máme výjimku na konkrétní lokality a tu dodržujeme. Chemie nemá na tetřeva ani jiné živočichy negativní vliv. Používáme minimální rozsah,“ komentoval mluvčí šumavského parku Pavel Pechoušek.

Protesty na Šumavě nekončí, když se proti zeleným aktivistům vydají do boje obce

Ekologičtí aktivisté už dali stížnost na použití pesticidů České inspekci životního prostředí. „Podnět prošetříme. Bude trvat zhruba čtyři týdny, než vše vyšetříme,“ řekl ředitel českobudějovické inspekce Vladimír Jiráček.

Chemie se v boji s kůrovcem používá na Šumavě už roky. I předchozí ředitelé, kteří byli více nakloněni ponechání přírody svému osudu, pesticidy využívali. Starosta Modravy Antonín Schubert teď tvrdí, že kritika chemie v parku je účelová.

„Aktivisté počkali na první dešťovou přeháňku, na první kaluže, aby mohli začít kritizovat umístění lapáků napuštěných chemií. I kdyby se chemie do vody dostala, byla by to tak zanedbatelná koncentrace, že by to žádné živočichy nezabilo,“ říká starosta Schubert, který je původem lesník.

Václav Janouš, – Mladá fronta Dnes – jižní Čechy
Uveřejněno se souhlasem redakce MF Dnes

Takový les je prý hezčí, míní ekoaktivisté z Hnutí Duha

Dopis Hnutí Duha směřovaný k záchraně Šumavy

Dobrý den, ahoj,

prosíme, rozešlete tento email vašim členům, přátelům známým. Jak vyplývá z informace z pražské tiskové konference, vedení parku hodlá pokračovat v kácení v oblastech ponechaných přírodě. Zcela ignoruje stanovisko ombudsmana, který potvrdil, že loňské kácení, například u Ptačího potoka, bylo nezákonné. Především tím ale popírá smysl národního parku... Kácet chtějí dál u Ptačího potoka, na Smrčíně a Hraničnicku, na Polomu, v kaňonu Křemelné, Radvanovickém hřbetu, Hornokvíldských slatích. A nejen to. Podle informací, které máme i od některých lesních dělníků, se v parku pod záminkou kůrovce těží i velké množství úplně zdravých stromů kvůli kšeftu. Stromy jsou rychle odvezené a následně vykázané v evidenci jako stromy napadené kůrovcem. V řadě případů dochází při těžbě k vážnému poškození půdy a erozním rýhám. Pod politickým dozorem kmotrů naprosto nefungují vnitřní kontrolní mechanismy správy parku a MŽP. Jediným způsobem, jak se pokusit zabránit kácení a ničení přírody, jsou občanské hlídky. Je třeba každý takový případ nezákonného kácení řádně zdokumentovat, nahlásit České inspekci životního prostředí, příp. Policii ČR a vše zveřejňovat.

Prosíme, zkuste si najít čas a přijet na Šumavu na občanské hlídky. Lesní občanské hlídky budou probíhat cca od června, ale nejvíc to bude třeba v červenci a ještě více v srpnu a září. O víkendů 1. – 3. června 2012 bude přímo v terénu školení (počítejte všechny tři dny celé). Budeme se učit pracovat s tzv. managementovými mapami, lesnickými porostními mapami, rozeznávat kůrovcem napadené stromy od zdravých, posuzovat

Situace na Šumavě se opět silně vyostřuje

Dokončení ze strany 22

vratné/nevratné poškození půdy, odhadovat podle pařezů, kdy asi proběhla těžba a zejména se naučíme případy dokumentovat (fotodokumentace) a vyjasníme si, jak postupovat při zjištění ilegální těžby. Prosím, kdo jen trochu můžete, přijďte na školení. Hlídky, která je neabsolvuje, bude pak jen poloviční hlídka. Místo školení, co s sebou a další podrobnosti upřesníme přihlášeným. Přihlášky pošlete Aleně Skálové na mail areca@seznam.cz, příp. dotazy na mobil 732 165 156. Zároveň hledáme pro hlídky možnosti přespání.

Stejně tak je nutné dál trpělivě vysvětlovat turistům, kteří do parku přijíždějí, k čemu je národní park, že kůrovec horské lesy nezničí, zasahovat se má v nižších polohách atd. Za tím účelem budeme i letos organizovat infostánek na některém z turisticky nejfrekventovanějších míst. Kdo byste mohli na dovolenou týden či dva v červenci a srpnu a chtěli ji strávit takovýmto způsobem, prosím, přihlaste se Pavlovi Mašínovi na pavel.masin@hnutiduha.cz, příp. dotazy na 721 445 860. Je to důležité. Školení proběhne 29. 6. – 1. 7., místo upřesníme. Děkujeme.

Jaromír Bláha, Alena Skálová a Pavel Mašín

Starostové komentují:

V pondělí 28. 5. měl v pražském kině Lucerna slavnostní premiéru dokumentární film

Nalezení na Ztraceném

Dobry den ze šumavské Modravy. V minulém roce probíhala Na Ztraceném u Modravy blokáda aktivistů. Ti se snažili blokádou zabránit zpracovávání kůrovcové kalamity, která postihla zdejší šumavské lesy. Z této blokády vzniklo filmové dílo, jehož krátkou prezentaci a podrobnosti o něm naleznete na tomto odkaze: <http://www.nalezzeniaztracenem.cz/>

Problematika zásahů proti kůrovcům v šumavských lesích rozděljuje více jak jedenadvacet let odbornou i laickou veřejnost. Neapelují na vás, abyste přijímali jeden či druhý názor. Jako starosta šumavské obce, který blokádu přímo prožíval, považuji podobné blokády za nesmyslné, ale zároveň i za součást demokratického systému.

Jako součást demokracie plně respektuji i skutečnost, že vznikají podobné filmové aktivity plné emocí, jednostranného názoru a nepravdy.

Co však považuji za absolutní nešvar a nejhrůznější typ propagandy, je skutečnost, že uvedené filmové dílo by se mělo distribuovat do škol a do kůrovcové problematiky jsou plánovaným způsobem vtahovány děti!

Apeluji tím pouze na Vaše svědomí!

Na Ztraceném se už toho ztratilo mnoho a mnohé se ještě ztratit dá.

Antonín Schubert, starosta Modravy

Placení ekoaktivistů blokuje kácení stromů napadených kůrovcem

Česko-bavorská neděle utužila sousedské vztahy

Nejrůznější setkání českých a německých obyvatel z příhraničí se stalo již tradicí. Letošní česko-bavorská neděle v prostoru bývalé české celnice nebyla výjimkou. Naopak se svým datem 13. května ukázala být velmi vhodnou volbou a určitě přispěla k pravidelnému utužování vztahů sousedních zemí. I když si v ten den

Od Plzně dorazil legendární Švejč-band

zařadovali pranostikovi ledoví muži a občas zavál studený větřík. Slunce svítilo, ač nehrálo, ale nepršelo. Stačilo se trochu tepleji obléci a pak si v poklidu posedět u muziky a sledovat cvrkot kolem. Dva bavorské stánky s jídlem

a pitím nabízely výborné grilované maso v žemli a jiné speciality a několik druhů vynikajících zákusků. Platit se dalo v eurech nebo korunách. Obsluhující dámy přecházely při komunikaci plynule podle potřeby z němčiny do češtiny. Také bleší trh měl úroveň. Prazádná veteš, nýbrž mimo oblečení, knihy a podobné věci i starožitné hodiny, porcelán a šperky.

Mezi 10,30 až 15,30 hodin postupně vystoupilo několik avizovaných hudebních těles. Trojici sladěných bavorských harmonikářů Über d' Grenz (Přes hranici) vystřídal nadaný klučina školního věku, jenž se neostýchal předvést svůj um ve hře na tentýž nástroj. Následovalo obzvláště očekávané vystoupení sedmičlenného hudebního seskupení pod vedením železnorudského pedagoga Karla Löffelmanna. Mikeška jako vždy nezklamala. Spřátelená taneční skupina Bystřinka bohužel kvůli úrazu svojí vedoucí nedorazila. O to více se členové Mikešky činili. Společně se svým kapelníkem (trubka) s chutí a citem zahráli na bubny, harmoniku a zobcovou flétnu a zazpívali krásné písničky. Jednu přispěchala se sedmi-

čkou zazpívat i kapelníkova choť Libuše Löffelmannová. Dva členové Mikešky se nakonec zcela spontánně dali do tance. Těžko při jejich takřka profesionálním výkonu uvěřit, že nadšení hudebníci bojují s celoživotním handicapem. Doprovodný hudební program uzavírala plzeňská kapela Švejč – band. V jejich podání zazněly staropražské a lidové písně, přičemž Milan Benedikt Karpíšek obohatil hudební produkci hrou na housle a banjo, zbylá trojice ho doplnila harmonikou, vozembouchem a heligó-nem.

Lucie Charlotte Kopecká

Skupina Mikeška z Bystřice to umí pořádně „rozbalit“

Trocha historie nikoho nezabije

Poválečné školství na Železnorudsku

Povinnou školní docházkou prošel, právě prochází nebo teprve projde každý z nás. Vděčíme za ni Marii Terezií. Císařovna tolik chtěla zvýšit všeobecnou vzdělanost obyvatel, že zavedla toto „nutné zlo“ v naší zemi daleko dříve, než k tomu došlo ve většině okolních evropských zemí.

Konec letošního školního roku se kvapem blíží, a tak si s námi tentokrát můžete prostřednictvím tří fotografií připomenout železnorudské žáky a žákyňe, narozené za 2. světové války, nejčastěji v roce 1942. První výroční školní foto z roku 1949, foto Halousek Železná Ruda, zachycuje tehdejší prvňáčky s jejich třídní učitelkou na školním dvoře I. stupně základní školy, kde se všichni školou povinní pravidelně fotili prakticky až do doby, dokud budova jako škola fungovala. Spodní řada zleva: žákyňe 1. třídy slečna Pavlíková, Jiří Jelínek, Vlasta Hofmanová, Oldřiška Ježková, Ladislav Topič a Josef Ivan Vávra; prostřední řada zleva: Stanislav Stupka, František Melichar, František Kejl a Antonín Pešťák; horní řada zleva: učitelka Jarmila Rezková, Karel Kopecký, Marie Cílová, Hana Glückslíková, Marie Levorová, Helena Peleová, Eva Strychová a Anna Nyklesová.

Není bez zajímavosti, že od 1. do 3. třídy, tj. do roku 1951, se doklad o prospěchu nazýval Školní zpráva, kterou podepisovali rodiče. Taktéž od 1. do 3. třídy se v nacionálních každého žáka uvádělo náboženské vyznání. Ostatně náboženské výchově se zmínění železnorudští žáčkové povinně učili od 1. až do 5. třídy, tzn. do roku 1953.

Železnorudská třída ukončila svoji povinnou školní docházkou ve školním roce 1955/1956 absolvováním 8. třídy Osmileté střední školy v Že-

Výroční foto 1. třídy z roku 1949

lezné Rudě a vykonáním závěrečných zkoušek, čímž každý žák fakticky obdržel ne jediné, nýbrž dvě vysvědčení, a sice v každém pololetí jedno (viz pro ilustraci vysvědčení o závěrečné zkoušce s prospěchem s vyznamenáním z toho roku). Počet žáků této třídy mezitím stoupl na 21. Výchovně na žáky během jejich školní docházky působili Klement Toman, Blažena Toušová, Jaroslava Matějková a páni učitelé Cihlář a Štěpánek. Klement Toman a učitel Štěpánek se také postupně vystřídali na postu ředitele školy. Poslední rok školní docházky na ně pedagogicky působili celkem tři kantori a jedna kantorka. Tehdejší třídním učitelem byl Miloš Vrba, který žáky také učil matematice, zeměpisu, rýsování, tělesné výchově a ústavě ČSR a SSSR. Vlasta Holečková vyučovala český a ruský jazyk a s kolegou Vrbou tělesnou vý-

chovu. František Petřík učil dějepis, biologii a fyziku. Tehdejší ředitel školy Václav Koloros se věnoval výuce chemie.

Další snímek z roku 1960 již patří výhradně těm samým hochům, když šli ve svých osmnácti letech k odvodu a rok nato narukovali. Spodní řada zleva: mladík Kyselý,?, František Melichar, Josef Ivan Vávra a Karel Kopecký; horní řada zleva: Stanislav Stupka, Ladislav Topič, Adolf Krátký, mladík Hosnedl, Antonín Pešťák a Jiří Jelínek.

Jediným žákem této třídy, který dosud žije v Železné Rudě a mohl se s námi tudíž podělit o svoje vzpomínky, je Josef Ivan Vávra. Patří mu velké poděkování za ochotnou spolupráci na přípravě dnešní rubriky.

Materiály ze soukromého archivu dodala a zpracovala LCK

ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA
Domácí školní zpráva z Železné Rudě
 Třída: 1. ročník, Číslo škol. výzvy: 1, Školní rok: 1955/1956.

VYSVĚDČENÍ
 o závěrečné zkoušce

Karel Kopecký

Data narození: dne 10. srpna, místo: *Klatovy*, rok 1936.
 Město: *Železná Ruda*, Školní příslušnost: *Železnorudská*.
 Závěrečnou zkoušku vykonal - dne *10. srpna* 1956.

Výsledné známky závěrečné zkoušky:	
Česky jazyk	<i>dobře</i>
Rusky jazyk	<i>dobře</i>
Matematika	<i>dobře</i>
Fyzika	<i>dobře</i>
Základní údaje o otcovské práci a o studiu předchozích let:	
Čas	<i>dobře</i>
Práce	<i>dobře</i>
Známky	<i>dobře</i>
Čas ČSR a SSSR	<i>dobře</i>
Práce	<i>dobře</i>
Čas	<i>dobře</i>
Práce	<i>dobře</i>
Práce v domě	<i>dobře</i>
Práce	<i>dobře</i>

Osmnáctiletí železnorudští kluci při odvodu v roce 1960

Vysvědčení o závěrečné zkoušce ve školním roce 1955/1956

Kam ve volném čase: Geologie, lyžování a historické motorky

Tři expozice na jednom místě

K prázdninový cestám Šumavou patří zejména poznávání přírody a je na vás, jestli se vydáte pěšky nebo na kole. Naplánovat si zde můžete bezpočet krásných výletů. Jediné, co ale naplánovat nelze, je počasí. A tak, pokud vám právě to nevyjde, navštivte Městský zámek v Železně Rudě. Byl založen kolem roku 1690 hrabětem Jindřichem z Nothaftu. V roce 1989 jen zázkasem unikl demolici, po zboření zámku Debrník byl již připraven demoliční výměr i pro zámek v Železně Rudě. O novém majiteli Zdeňku Bálkovi, celkové rekonstrukci Městského zámku v roce 2004 a jeho znovuotevření v roce 2005 již Železnorudský zpravodaj informoval. V době zahájení provozu se otevírala výstava loutek plzeňského divadla Alfa a Muzeum historických motocyklů, jejichž majitelem a zároveň „restaurátorem“ je Zdeněk Bálek.

V současné době můžete zde navštívit tři výstavní expozice, průvodci vám budou majitel objektu Zdeněk Bálek nebo pracovníci muzea Miroslav Hrach nebo Karel Kliment.

Kdo pamatuje Kandahar?

„Není sportu, který by nás přiblížil v zimě přírodě tak, jako lyžování. Kam bychom se nemohli odvážit pěšky ani povozem jakéhokoli druhu, tam nám pomohou lyže.“ (J.L.Kejmar, 1910)

A že to nebyvaly lyže ledajaké, se můžete přesvědčit sami v expozici nazvané Historie lyžování na Železnorudsku. K vidění tu jsou například lyže z přelomu 19. a 20. století s bambusovým vázáním nebo lyže s vázáním Kandahar, jež se používalo od roku 1930 do 60.let minulého století.

Výstava je doplněna i mnoha zajímavými fotografiemi a vznikla v roce 2005 především díky iniciativě předsedy o.s. Otevřená Šumava Emila Kintzla z Kašperských Hor.

Zdeněk Bálek – majitel městského zámku a nadšený sběratel starých motocyklů a aut

Přežily milióny let

Český kráter je nejen název stálé expozice, kterou v Městském zámku najdete, ale i studie o vzniku české krajiny. Vystavené horniny a minerály mají podpořit teorii o pádu obrovského tělesa na území dnešních Čech a tím i vznik hraničních hor. Jako první vyslovil tento názor už Galileo Galilei. V roce 1988 s tímto názorem vystoupili američtí astronauti a v Čechách je zastáncem této teorie Petr Rajlich. Informace k této problematice přibližuje i výstava hornin – geopark u Základní školy Karla Klostermanna v Železně Rudě.

Novinky v Muzeu historických motocyklů

Vraťme se ale do Muzea historických motocyklů, protože i zde se v průběhu let leccos změnilo. V letošním roce se představí v Železně Rudě několik novinek z celkového počtu patnácti nově zrenovovaných motocyklů. Lahůdkou je již instalovaný motocykl Nimbus, zvláštní konstrukce řadového čtyřválcového s OHC motorem a odkrytými ventily a motocykl Motocomfort z roku 1925-27. Na podzim rozšíří sbírku motocykl Čechie, který patří k unikátům. Konstruktorem a zakladatelem továrny na výrobu motocyklů Čechie (německy Böhmerland) byl Albin Hugo Leibisch (1888 Rumburk – 1965 Pasov). Za zmínku jistě stojí, že jeho svatba s Herminou Mittingerovou se konala v kostele Panny Marie Pomocné z Hvězdy v Železně Rudě 13. května 1913 (kostel byl vystaven letech 1729-32 stejně jako zámek hrabětem Wolfem Jindřichem Nothaftem, majitelem zdejšího panství) a i to je důvodem, proč právě tady bude umístěna jeho pamětní deska.

Pohled na část expozice starých motocyklů

Srdeční záležitost

Svůj čas věnuje Zdeněk Bálek nejen shánění a renovaci motocyklů a vozů pro svá muzea (Kašperské Hory, Bečov nad Teplou), ale i údržbě objektů, která je zejména na horách náročnější. Pro Zdeňka Bála je Šumava, a tedy i Železná Ruda – jak sám říká – srdeční záležitostí. Jeho snem je, aby právě ze Železně Rudy vzniklo krásné horské městečko.

„Vývoj a situaci, jakou dnes v Rudě vidíme, jsem vlastně i předpokládal. To, co se zde odehrávalo v 90.letech, nebyl přirozený vývoj a doba sem přivedla plno lidí, kteří chtěli jen rychle zbohatnout. Podle mého názoru tu dnes už žijí hlavně lidé, kteří mají Železnou Rudu a Šumavu rádi tak, jako já,“ říká Zdeněk Bálek. „A je jedno, odkud sem přišli a není správné se na ně dívat jako na náplavu. Důležité je, aby zůstali, našli práci a měli chuť něco pro město dělat. A k tomu určitě patří starost o vlastní dům a jeho okolí,“ dodává majitel motomuzea.

Je tu ale jedna věc, která ho mrzí. Návštěvníky muzeí bývali vždy v nemalém počtu školáci, a právě těch v posledních letech ubývá. Problém ale nevidí ve výši vstupného, je to spíše malý zájem ze strany učitelů. Je přece jednodušší dát dětem na školním výletě rozchod než s nimi navštívit výstavu či muzeum. Samozřejmě, že ne každého téma výstavy upoutá, ale pokaždé se najde alespoň několik dětí, které zájem projeví a z muzea si v sobě něco nové odnáší. Jako jeden příklad za všechny uvádí Zdeněk Bálek příhodu, kdy šel před budovu zámku přivítat učitelku s dětmi. Pozvání do muzea učitelka vyslechla, po chvíli zamýšlení ale odpověděla, že si s dětmi prohlédnou raději vietnamskou tržnici. K tomu už skutečně nebylo co dodat.

A ještě jedna pozvánka nakonec. Tentokrát k posezení a občerstvení v **Zámecké pizzerii**, jejíž novým nájemcem je Pavel Neužil, majitel penzionu Alpský dům.

Pavla Šebestová

Odkud přišel Krakonoš na Šumavu – co nabízí restaurace v Městském záměčku

Odpověď je jednoduchá, toto výborné pivo dorazilo do Železné Rudy až od Trutnova. A již v prvním červnovém týdnu ho můžete ochutnat v nově otevřené Zámecké restauraci a pizzerii. Na ochutnávku Krakonoše, ale i na dobré jídlo a příjemné posezení vás zve Pavel Neužil, nový provozovatel restaurace v záměčku a zároveň majitel penzionu Alpský dům na železnorudských Samotách.

Návštěvníky Zámecké restaurace a pizzerie určitě zaujmou zajímavé vnitřní členění budovy, klenuté chodby a rozlehlé uzavřené nádvoří, které bude sloužit také k nejrůznějším kulturním akcím a vystoupením. V současné době zde před otevřením probíhají poslední úpravy restaurace a salónek, které dohromady pojmu přibližně padesát hostů. Pro rodiny s dětmi je připraveno venkovní posezení s dětským koutkem. Na nádvoří vzniká podium a malý taneční parket, bude zde také možné sledovat velkoplošnou televizi (obraz ve 3D). Venkovní prostory nabídnou kolem devadesáti míst.

Předpokládaná otevírací doba bude každodenně od 10,30 hod. do 23 hod. Stálá pracovní místa zde najdou tři zaměstnanci, v průběhu sezóny ale Pavel Neužil počítá i s pomocí brigádníků.

A co najdete na nápojovém a jídelním lístku?

Restaurace bude zaměřena na hotová jídla, ale v nabídce najdete i minutky a bohatý výběr pizzy. Nápojový lístek Vás mile překvapí cenami piv, nejdražší bude 14° Krakonoš, jehož cena za 0,5l bude 25,- Kč. Zastoupení tohoto trutnovského pivovaru má od Prahy až po Šumavu jako jediná právě Zámecká restaurace a pizzeria v Železné Rudě.

Nabídky kulturních akcí se budou pravidelně objevovat jak na vývěskách ve městě, tak v Železnorudském zpravodaji.

On-line registrace na mezinárodní cyklo-turistickou akci OKOLO Železné Rudy 2012 zahájena

V úterý 5. června 2012 proběhla v plzeňském kongresovém centru Parkhotel Plzeň tisková konference k 5. ročníku mezinárodní cyklo-turistické akce OKOLO Železné Rudy 2012, která se koná 8. září tohoto roku. V úvodu starosta města Železná Ruda Michal Šneberger zdůraznil důležitost mezinárodní spolupráce s bavorskými partnery. V rámci Železnorudského údolí je třeba tyto činnosti dále rozvíjet, aby obě oblasti jak Šumava, tak Bavorský les nadále nabízely návštěvníkům krásy nedotčené přírody. V krátkosti se starosta vrátil i k otevření nově zbudovaných stezek Sklářská stezka, Historie Špičáku a Utajená obrana železné opony. Poté seznámil starosta obce Bavorská Ruda Thomas Müller účastníky se záměrem zařadit akci OKOLO Železné Rudy do vyvrcholení turistické sezóny v Bavorském lese. Dále ve svém příspěvku hlavní organizátor cyklo-turistické akce Milan Sklenář seznámil s organizačním harmonogramem celé akce. V letošním 5. ročníku OKOLO Železné Rudy dochází k mnoha změnám. Jak bylo již uvedeno, přeshraniční spolupráce obohatí i tuto již vyhledávanou akci na Železno-

rudsku. Trasy jak pro pěší turisty, tak pro cyklisty jsou vedeny po stezkách obou národních parků. Dále účastníci přivádí na nejvyšší dostupné vrcholy obou pohoří. V letošním ročníku dokonce účastníci zavítají na bývalou Juránkovu chatu na hřebeni Svarohu. Všechny lanovky pro zaregistrované turisty i cyklisty jsou na Pancíř, Špičák i Velký Javor budou během zářijového víkendu zdarma. Pro

účastníky akce je v letošním ročníku dále připraveno mnoho novinek a bonusů. Jmenujme jen bezplatné vstupy do železnorudských muzeí, volný vstup do bazénu v hotelu Čertův Mlýn a Orea Hotel Horizont, poloviční jízdné v den konání akce na autobusovou dopravu z Plzně do

Zleva: Starostové Michal Šneberger a Thomas Müller, Václav Sebelík z Informačního turistického centra a organizátor Milan Sklenář

Železné Rudy a zpět. Pro letošní účastníky se nám podařilo zajistit bezplatnou dopravu vlakovými spoji mezi Špičákem a Alžbětínem. Při samotné registraci účastníci obdrží zdarma časopisy Trekking a Turista, slevovou kartu na vybrané služby v regionu v celkové hodnotě 2100,- Kč a v neposlední řadě doporučení na ochutnávku bezinkového likéru v restauraci v blízkém pohraničí a Pohádkovou kávu v cukrárně v Železné Rudě. Jaká je to restaurace a cukrárna se jako dalších mnoho informací dozvíte na turistickém serveru www.pkvylet.cz. Letos souběžně s cyklo-turistickou akcí probíhá již od pátku 7. září Pivo – vinobraní, které pořádá I. Železnorudský pivovar na Belvedéru. Pamětní listy z jmenované akce bude opět vydávat a podepisovat patron akce, pražský herec a čestný občan Železné Rudy Pavel Nový. Domníváme se, že v tento zářijový víkend nemůžete na Železné Rudě chybět.

Milan Sklenář,
hlavní organizátor akce

5. ročník mezinárodní cyklo-turistické akce - 8. září 2012

OKOLO ŽELEZNÉ RUDY

PROGRAM • TRASY • BONUSY

www.pkvylet.cz

Dopis čtenářky: Jak to vidí pravidelní návštěvníci

K Šumavě a k Železné Rudě mám ten nejkvalitnější vztah. Hrozně se mi tady líbí, jsem tady ráda. Jsou tu dobří lidé a hezká příroda. Nepopírám, že můj vztah je ovlivněn manželovými zážitky z vojny v Železné Rudě (viz pravidelná rubrika Trocha historie nikoho nezabije od Lucie Charlotte Kopecké v minulém čísle ŽZ). Není dne, abychom o Šumavě nemluvili. Tím se náš vztah k ní jen utužuje. Máme zde spoustu známých a přátel. Už jako dítě jsem milovala film Král Šumavy a byla fascinována šumavskou přírodou. Zima mi nevádí, okouzluje mě nádherné čepice sněhu, pro Šumavu tak typické. Pravidelně jezdíme do penzionu St. Moritz, neboť upřednostňujeme prostředí hezké šumavské chalupy před luxusními hotely. Patřím k ranním ptáčatům, ráda z balkonu penzionu pozoruji východ slunce. Kromě míst, kde byl manžel na vojně, vždycky zavítáme ke Smrku a do Café Charlotte. Vládne-li pěkné počasí, vyjedeme si lanovkou na Velký Javor a Pancíř.

Ve městě si všimnu každé změny. Vidím, že město prosperuje a nějakým způsobem se lepší. Co se týče služeb, nic nám během našich pobytů neschází. Razíme heslo, že nemůže být všude všechno. Je nám zde dobře, a tak leccos oželíme. Jen mě mrzelo, když Waldbahn nějakou dobu nezajížděl až na českou stranu. Jistě to chybělo spoustě lidí. Jde totiž o hezkou perličku – kulturu cestování, která se mi líbí.

Železnorudský zpravodaj pokaždé přečteme od začátku až do konce. Už máme vytipovaná místa, kde ho sehnat. Pokud si ho nestihneme přečíst celý, odvážíme si ho jako kousek Šumavy s sebou. Po návratu domů ho dáváme i svým známým.

Věra Sochorová, Beroun

Věra Sochorová s manželem Ladislavem se do Železné Rudy rádi vracejí

Žijí mezi námi – Marie Ašková

Dokončení ze strany 19

Zahrádka, chalupa, kostel a láska podle Bible

Čtrnáct let měli Aškovi zahrádku u Hamru. Postavili si tam dřevěnou chatku a pěstovali zeleninu i květiny. Spoustu volných chvil tráví buď sami, nebo s přáteli na samotě u lesa za Skelnou Hutí. Škoda jen, že tam více nejezdí také členové rodiny, ale není čas. Paní Marii je koníčkem v podstatě veškeré dění kolem šu-

mavské chalupy. Je-li dostatek času a příhodné počasí, věnuje se tato sympatická žena populární chůzi s hůlkami zvané Nordic Walking. Ráda čte, vaří a luští sudoku. Má schované všechny výtisky Železnorudského zpravodaje. Jsou to prý jediné noviny, které s chutí přečte od začátku až do konce. Televizi příliš nesleduje, raději pobývá venku v přírodě a mezi lidmi. Mimo rodinu patří k jejím největším přátelům Novotných ze Špičáku, v Železné Rudě Bartlovi, Lidmila Kováčsová a jmenovkyně Marie

Antošová a Marie Aubrechtová s celou svojí rodinou. „Naše město a celé okolí miluju a také všechny lidičky v něm“, vyznává se ze svých niterných pocitů.

První středu v měsíci obvykle zamíří do místního kostela. Po hodinové adoraci a mši následuje společenské posezení s pohoštěním na faře. Kdo v tu dobu zavítá do kostela, je pozván i na faru. Rekreatanti a obyvatelé Železné Rudy, i když těch se tam pokaždé sejde jen poskrovnu. Paní Marie vzpomíná například na příjemné setkání s moravským řidičem kamiónu z Velehradu. Takle zřídka setkání jsou prostě velmi hezká.

Marie Ašková je svědomitou křesťankou. S místním křesťanským společenstvím pravidelně chodí každé druhé úterý do přírody modlit se za město a jeho obyvatele. V Bibli, ze které pro svůj život tolik čerpá, si nejvíce oblíbila kapitolu I. Korintským 13; 1-6, jež s pohnutím v hlase ocituje:

„Kdybych mluvil jazyky lidí i andělů, ale neměl bych lásku, byl bych jen dunícím kovem nebo řinčícím činelem. A kdybych měl prorocství a rozuměl všem tajemstvím a veškerému poznání a kdybych měl všechnu víru tak, že bych hory přenášel, ale neměl lásku, nic nejsem. A kdybych rozdal všechn svůj majetek a kdybych vydal své tělo k upálení, ale neměl bych lásku, nic mi to neprospěje. Lásku je trpělivá, je dobrotivá, láska nezávidí, láska se nevychloubá, nenadýmá, nechová se nepatřičně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nemyslí na nic zlého, neraduje se z nepravosti, ale raduje se z pravdy. Všechno snáší, všemu věří, ve vše doufá, nikdy nad ničím nezoufá, všechno vydrží. Lásku nikdy nepřestává!“

Lucie Charlotte Kopecká

Na hasičské soutěži v Milencích spolu s družstvem mužů

Rozporuplné vzpomínky Emila Kintzla

V prosincovém zvláštním vydání časopisu Nové Klatovsko mne šokoval krátký článek, konkrétně negativní kritika knihy Učitel na Šumavě, v které Jaroslav Soukup, známý filmový scénárista, režisér, přítel Šumavy a jejích obyvatel, zpracoval vyprávění předsedy o. s. Otevřená Šumava Emila Kintzla z Kašperských Hor. Po této knize se jen zaprášilo. Autorem kritiky je Jiří Novák. Okamžitě jsem napsal reakci na tento článek a poslal redakci výše uvedeného časopisu. Teprve následně jsem se dozvěděl, že časopis ukončil své působení, takže na jeho stránkách již není možné reagovat a zřejmě již nikdo z bývalé redakce ani necítí povinnost odpovídat na dopisy čtenářů.

Rodilý vypravěč

Předsedu o. s. Otevřená Šumava Emila Kintzla zná téměř každý Šumavák a Emil se mnohokrát prezentoval i mezi obyvateli Železné Rudy svými zdravými názory na turistiku, ochranu zelené šumavské přírody, pomáhal vybudovat Muzeum lyžování v Železné Rudě, trénoval lyžaře, učil instruktory, vyprávěl a besedoval o Šumavě. A tak se domnívám, že Železnorudský zpravodaj je tím pravým místem, jež by mohlo vnést objektivitu do posuzování knížky, která zaujala všechny přátele Šumavy a dobře se při jejím čtení pobavili. Zastání si zaslouží jak Emil Kintzl, tak Jaroslav Soukup, který sepsal knihu s velkým citem. V celé knize totiž Emila nechal opravdu vyprávět a každý, kdo ho zná, ho z textu knihy slyší přímo mluvit. Zcela přesně a jeho nenapodobitelným stylem. Kdo Emila zná blíže a ví, co si prožil, kdo žil delší doby v poválečné Šumavě, tak rovněž plně chápe jeho „zjednodušující, hodně osobní, hodně emotivní a také bohužel hodně vulgární pohledy, které jsou ve spojení s jeho povoláním zarážející“ (cituji autora kritiky).

Těm, kterým se dostala nebo ještě dostane do ruky tato knížka a kdo Emila osobně neznají, bych chtěl touto cestou vysvětlit několik věcí. A chtěl bych je osvětlit i Jiřim u Novákovi. Emil Kintzl je v mnoha směrech opravdovou, svéráznou a zcela mimořádnou osobností – výborný pedagog, vynikající všestranný a výkonný sportovec, cvičitel, trenér, znalec šumavské přírody, historie Šumavy, skvělý organizátor, aktivní bojovník proti nesmyslům přinášejícím zkázu Šumavy, proti omezování skutečných milovníků Šumavy i dalším nepořádkům a sviňárnám – jak on sám zajisté vulgárně nazývá zlodějný a podrazý ve společnosti i v blízkém okolí. A je také pilný publicista v oboru historie staré Šumavy a lyžování a navíc jedinečný bavič lidí.

Emil Kintzl zdraví účastníky setkání na Juránkové chatě 2011

Svérázný pedagog

Jako pedagog byl Emil skutečně svérázný, ale pan Novák by si měl uvědomit, v jaké době začínal, v jakých podmínkách a s jakými dětmi pracoval. Jeho někdy „vulgární“, jindy nestandardní metody přinášely výsledky a on dokázal z mnoha dětí, s nimiž si nikdo nevěděl vůbec rady, udělat pořádné lidi. A tito lidé, stejně tak jako většina jeho dalších žáků, si jej vážili a váží po celý svůj život. Takže, pane Nováku, já a mnoho pedagogů i rodičů dětí jsme přesvědčeni, že Emil opravdu hanbu učitelskému stavu neudělal, ale právě zcela naopak.

Žádná opravdová osobnost si nechce nechat příliš zasahovat do své činnosti v oboru, kterému dobře rozumí. Stejně tak se nehodlá před něčím nebo někým málo kompetentním ohýbat. Emil si nejspíše nenechal příliš radit ani od zkušeného a literárně vzdělaného odborníka Jaroslava Soukupa. Nenechal si radit, o čem vyprávět, o čem ne a jakých výrazů používat. Proto je kniha taková, jaká je – prostě Emil vypráví, jak mu zobák narost. Stejně tak nerad přijímal kdysi rady a výtky od nekvalifikovaných dělnických ředitelů, školních inspektorů typu pana Suchánka a od různých politických školitelů minulého režimu. A protože vždycky říkal a dodnes říká každému do očí to, co si myslí, a navíc obvykle se svým svérázným humorem, nadělal si kromě tisíců přátel a obdivovatelů i řadu nepřátel. Proto byl jeho život neskutečně tvrdý, plný útoků, podrazů a úskoků. To, s jakým vtipem a lehkostí se nad vše dovedl

povznést, je u něj další obdivuhodná věc. Zvláště když víme, že mu život navíc přinesl tři mimořádně těžké rány.

Rány osudu

První z nich byla ztráta učitelského zaměstnání. Tato rána nesouvisela s finančními dopady nebo ztrátou místa, ale se ztrátou práce, kterou nade vše miloval, stejně tak jako svěřené děti. Přestože jeho pedagogické metody byly někdy svérázné, žáci jej milovali, obdivovali a on dosahoval pedagogických úspěchů, mnohdy až zázraků i u dětí zanedbaných a vysoce problémových a řadě z nich zachránil kvalitní život. Druhou ranou byla tragická ztráta milovaného syna a způsob, jak k ní došlo. Syna mu vzaly jeho milované hory a lyžařský sport. S tím se Emil nikdy nevyrovnal, ačkoliv poměrně brzy po tragédii se zdánlivě rychle otrépal a dovedl opět svým typickým způsobem i nadále přinášet radost a legraci stovkám kamarádů. Dovede to dodnes, avšak uvnitř již zůstal navždy smutný, ale tak, aby to nikdo nepoznal. Třetí ranou byla „rehabilitace“ za jeho patnáct let odpracovaných v kotelně. Emil, který mohl být znovu skvělým učitelem, znovu se rozdávát dětem a předávat znalosti a zkušenosti žákům i novým učitelům nebo se mohl stát skvělým školním inspektorem nebo ředitelem školského úřadu, dostal jedinou nabídku – vychovatel v internátu! Prosit se nikam nechodil a nepřátelé nezapomněli.

Bojoval proti lidské blbosti

Emila znám velmi dlouhou dobu a vždy jsem jej obdivoval. Považuji proto za svou povinnost se jej zastat a zastat se i knihy, která rychle zmizela z pultů a udělala velkou radost mnoha lidem. Emil Kintzl si za vše, co pro druhé vykonal, opravdu zaslouží jen a jen hluboké uznání a úctu. Když se nyní Jiří Novák dozvěděl z mého příspěvku něco o životě Emila Kintzla, možná se už nebude tolik divit, že se v knížce objevují, jak on píše, antikomunistické historky. Možná se i zamyslí nad tím, zda to jsou opravdu antikomunistické historky a nebo zda se spíše nejednalo o Emilův boj proti lidské hlouposti napříč politickým i nepolitickým spektrem. A tento boj vedený vždy s vtipem a ironií byl a je i v současné době pro Emila typický. Přál bych všem dobrým i méně dobrým lidem, i panu Novákovi, aby se dočkali dalšího pokračování vyprávění Emila Kintzla a z jeho lidové moudrosti a životních zážitků se poučili. Emilovi pak přeji pevné zdraví a jeho nezničitelnou fyzickou, duševní i literární kondici a dobrou náladu.

Jaroslav Frič, Klatovy

•• Cyklotoulky Pepíka Škúrka ••

Železnorudský rodák mezi Králi Šumavy

V mladším věku se Pepík poměrně často zúčastňoval nejrůznějších triatlonových podniků, jakož i Železného muže. Přestože sám sebe označuje jako „hobbika“, nevedl si vůbec špatně. Vypovídají o tom schované diplomy a ocenění. V době, kdy ještě neexistovala horská kola, na běžném bicyklu mnohokrát vyzkoušel třeba trasu ze Železné Rudy až do Plzně, potažmo do Rokycan.

A protože Pepík není žádný žabař a rází heslo, že soupeřit se sebou samým a hlavně s ostatními lze i ve zralém věku, rozhodl se letos 26. května absolvovat závod Author Král Šumavy MTB. Z náročných tratí zvolil tu o délce 45 km. Železnou Rudu reprezentoval opravdu důstojně. V kategorii mužů 60 a více let skončil pátý, čili na pódiu s pohárem v podobě cyklisty. V absolutním pořadí mu patří 294. místo ze 738 startujících, což v praxi znamená, že předjel rovných 444 z nich. Zrovna trofej Krále Šumavy pokládá rodák ze Železné Rudy za dosud nejceněnější ve své amatérské sportovní kariéře. Moc rád se při této příležitosti v Klatovech potkal také s českým reprezentantem v klasickém lyžování Lukášem Bauerem, který se závodů též zúčastnil. Závod si nenechal ujít ani Pavel, syn Pepíkovy přítelkyně nebo jeho soused a kamarád, všestranný sportovec Martin Matějovič, s titulem profesor doktor, přednosta I. interní kliniky FN v Plzni Lochotíně. Rozhodně se nedali zahanbit. Pavel si troufl na trať o délce 70 km, Martin zdolal tu o délce 45 km ve výborném čase 02:18:21,4. V kategorii mužů do 50 let tak skončil na vynikajícím 8. místě. V celkovém pořadí mu patří 38. místo, čímž za sebou nechal rovných 700 startujících. Ani při tomto závodě Pepík nevybočil z osvědčených kolejí, pokud jde o jídlo a pití.

Životospráva

Během svých vyjížděk Pepík jednoznačně upřednostňuje tyčinky Snickers. Ano, myslí se tím přesně ty z televizní reklamy s českým hokejistou Romanem Červenkou. Pepík pod sedlem vždycky vozí dvě, se kterými na sebedelším výletě v pohodě vystačí. Čokoládové tyčinky s arašidy pojíždá obvykle na kopci. Zásobují ho potřebnou energií pozvolna.

Další skvělou fintu představuje hroznový cukr. Koupíte ho v podobě bombónů či tablet zcela běžně v lékárně a ve Sparu. Má tu báječnou vlastnost, že dodá energii téměř okamžitě, což oceníte právě před náročným stoupáním. Pepík připouští, že může jít i o jakýsi psychologický efekt. Důležité je, že prostě funguje.

Pitný režim

Ve stojanu na láhev vozí Pepík obyčejně půl litru multivitaminového nápoje, který střídá s iontovým. Dříve jezdil podobně jako Jan Novák st. absolutně bez pití. Postupem času ale oba nezávisle na sobě zjistili, že výdej energie v kopcích je přece jenom nadměrný a bez pití to zkrátka nejde. Hodně se vypotí, takže cyklista by měl ve svém vlastním zájmu energii nějak vhodně doplnit. Výše zmíněné „multáky“ a „ionťáky“ tuto úlohu bezezbytku splňují. V těchto případech se pitný režim nedoporučuje řešit jinak oblíbeným čajem, protože ten našemu organismu bohužel neposkytne cenné minerály.

Užitečný internetový cykloserver

Pro veškeré trasy Pepík vřele doporučuje sednout k počítači nebo vzít do ruky mobil a na-

hledat si na internetu cykloatlas – cykloserver online. Právě tam si můžete zcela podle svého „naklikat“ trasu od „startu až po cíl“ a předem získat přehled o kilometrů a převýšení včetně přehledné mapky. Riziko, že při vašich cyklovýletech přeceníte své síly, se tak snižuje na minimum. Využít lze i kteroukoliv mapu cyklovýletů v tištěné podobě. Zkoušíte-li úplně novou trasu, je rozhodně lepší mít mapu vždy po ruce.

Lukáš Bauer a Josef Škúrek v Klatovech

Dva cyklotipy na červen:

Haus zur Wildnis neboli Dům divočiny

Oblíbený výlet střední obtížnosti, vhodný pro začínající cyklisty, ženy a děti, s průjezdnými místy Bavorská Ruda – Dům divočiny – Schwellhäusl – Debrník. Délka trasy: 25 km; nastoupano: 522 m.

Vydáte se cyklostezkou ze Železné Rudy do Bavorské Rudy, kde se u benzínové pumpy pod kostelem dáte vlevo pod železniční trať. Pokračujete podél trati přes silnici do Domu divočiny. Po nevědní prohlídce divokých zvířat v oplocených výběžích to vezmete zpátky přes silnici na Zwieslerwaldhaus směrem na Schwellhäusl s výletní restaurací. Za ním potom směřujete vpravo do kopce a před potokem na Ferdinandovo údolí a Debrník do Železné Rudy, odkud jste vyjeli.

Na pódiu mezi Králi Šumavy

Zajímavé akce železnorudského Kynologického klubu

Železnorudský kynologický klub vznikl již v roce 1996. Jeho prvním předsedou byl Jaroslav Lučan, který v srpnu 1998 předal vedení klubu Renatě Neumannové. Od svého vzniku prošel klub spoustou malých změn, které krůček po krůčku dovedly klub až k dnešní podobě. Těmi krůčky byly úpravy terénu, několikanásobné odvodnění plochy, vybavení překážkami, nekonečné opravy a nakonec díky finanční pomoci Města Železná Ruda i vznik nové klubovny. Díky tomu, že město přispělo na novou klubovnu, (která sice ještě není dokončena přesně podle představ plánů či snů svých členů) mohl v loňském roce klub zorganizovat první výcvikový víkend, jehož se může zúčastnit kdokoli se svým pejskem, začátečník i zdatný psovod. V průběhu víkendu se psovod a jeho pes může dle svého přání přiučit novým cvikům, povelům a dovednostem, nebo jen zdokonalit to, co již umí, případně si jen užít příjemné společnosti ostatních se stejným zájmem o čtyřnohého přítele. **Příští výcvikový víkend, který povedou zkušení výcvikáři Josef Králík s Renatou Neumannovou a zdatný figurant Tomáš Králík, se koná již o víkendu 22. – 26. 6. 2012.** O kvalitě klubové výcvikářky Renaty svědčí i to, že se se svými psy pravidelně účastní různých závodů, v nichž se pravidelně umísťuje na jednom ze stupňů vítězů. Mezi další klubové aktivity patří každoroční pořádání Dětského dne se soutěží o NEJ psa, který se letos pořádá v sobotu 2. června (informujeme vedle).

Dále pořádání podzimního ŽELEZNORUDSKÉHO ZÁVODU, kterým je zakončena výcviková sezona, v průběhu které klub organizuje řadu zkoušek. Kynologický klub spolupracuje s členy Kynologického klubu z Vimperka, Plzně, Domažlic, Strakonice. Služeb klubu a pomoci výcvikářky může využít kdokoli bez ohledu na původ či rasu svého čtyřnohého přítele. Členové klubu této pomoci využívají zpravidla bezplatně a nečlenové za drobný příspěvek do klubového rozpočtu. V současné době má klub 12 členů, z nichž 3 patří k záchranné brigádě kynologů Plzeňského kraje a kteří se těší na setkání s vámi při pořádání výše uvedených akcí a zvou vás srdečně k návštěvě „svého“ klubu, kde v době pořádání akce můžete využít i skromného občerstvení z klubové kantýny.

Členové Kynologického klubu Železná Ruda

Jana Vodrážková s Erykou při překonávání vysoké kladiny

Soutěž o nej psa zná vítěze

V sobotu 2. 6. 2012 se v rámci Dětského dne v prostoru železnorudského Kynologického klubu za fotbalovým hřištěm za tratí od 15,30 hodin uskutečnil další ročník tradiční soutěže o nej psa. Vzhledem k tomu, že krásní jsou svým způsobem všichni psi a na cvičišti předváděli hlavně svoji mrštnost a souboj s časomírou, lze toto klání chápat spíše jako soutěž o psa nejrychlejšího. Akci jako vždy zaštil Kynologický klub Železná Ruda ve spolupráci s Uníí rodičů. Hlavní organizátorce a ředitelce celé soutěže Renatě Neumannové při ní velmi zdatně asistovala klubová kolegyně Monika Pospíšilová a členové Unie rodičů manželé Fenclovi a Blanka Nedvědová.

Trik letošního závodu spočíval v tom, že psi pod vedením svých trvalých či dočasných dětských paniček a páníčků tentokrát pouze běželi na vodítku při svých pánech, aniž by přitom museli zdolávat nějakou větší překážku. Zato děti si záladnosti tratě, jinak určené šťekavým mazlíčkům, ozkoušely doslova a do písmene na vlastní kůži. Na cestě za vítězstvím totiž musely nejprve prolézt rourou, vyběhnout kopeček, po čtyřech překonat kladinu, přeskočit sníženou bariéru, několikrát během cesty zvládnout slalom mezi kužely či proběhnout pod překážkou trojúhelníkovitého tvaru. V druhé části následoval slalomový běh s pohárkem vody v ruce a nakonec se dětská pejskařka pokusila pomocí tří míčků srazit osamělý kužel.

V napínavém překážkovém běhu se letos jako první umístila Andrea Šafandová ml. se sympatickým křížencem Benem. Druhý skončil Vlas-

Renata Neumannová s letošními vítězi

timil Vojík (synovec místního velitele hasičů Josefa Jaroše) s respekt budícím německým ovčákem Esem. Třetí příčku uhájila Sylvie Hojáčková s německým špicem hnědé barvy, slyšícím na jméno Annie. Čtvrtá pozice připadla Lucii Vaščurové, provázenou roztomilým bílým maltézákem Sanym. Děti se psy obdržely medaile, diplomy a pochoutky pro čtyřnohého přítele i pro sebe.

Jelikož se sešlo opravdu hodně přihlížejících dětí různého věku a šlo vlastně především o do- datečnou oslavu jejich svátku, rozhodli se dospělí organizátoři narychlo uspořádat ještě stejný závod pro děti bez psů. Celkem patnáct dětí se nadšeně chopilo nabízené příležitosti. Také jejich snažení bylo v závěru ve všech případech odměněno plnými sáčky sladkostí i originálními přívěsky se psími motivy a různobarevnou zábavnou hmotou. Příjemné odpolední setkání se protáhlo až do 17. hodiny. Obzvláště prolézací roura se ukázala být velkým lákadlem, od kterého se úplně malé i větší děti ještě dlouho po závodě prostě nemohli odtrhnout.

Lucie Charlotte Kopecká

•• Cyklotoulky Pepíka Škůrka ••

Dokončení ze strany 29

Přes tři sedla

Velmi těžká trasa vhodná jen pro výkonnější bikery. Lze využít jako trénink na závody typu Author Král Šumavy. Délka: 44 km; nastoupané metry: cca 1398. Dá se časově zvládnout těsně pod tři hodiny. Průjezdni místa: Ferdinandovo údolí – pod Plesnou – Ruckowitzschachten – sedlo Falkenstein/Plesná – Gsenget – Prášily – Vysoké Lávky – Stará Hůrka – sedlo Polom/Plesná – Debrník.

Jedete přes Debrník a Ferdinandovo údolí směrem na Zwieslerwaldhaus, na asfaltové cestě vlevo. Stále po ní stoupáte až pod Plesnou. Asfaltový povrch končí, avšak vy jedete dál. V těchto místech neopomeňte senzační výhledy na Velký Javor. Pokračujete malým sjezdem na

Ruckowitzschachten. I tam se pokocháte krásou krajiny. Poté se vrátíte na rozcestí a vpravo na první sedlo Falkenstein/Plesná. Sjedete na Holbachgespeng a dále přes Albrechtshachten až k další asfaltce, vedoucí z Scheuerecku na Gsenget. Po ní vystoupáte vzhůru na druhé sedlo nad Gsengetem a sjedete přímo až na Gsenget. Odtud to vezmete do Prášil a po nové cyklostezce na Vysoké Lávky a Starou Hůrku. Tam potom přes Rudskou křižovatku vlevo nad Laka a na v pořadí třetí sedlo Polom/Plesná. V závěru můžete očekávat už jen sjezd na Debrník a dojezd zpět do Železné Rudy. Pokud „hustou“ trasu bez obtíží zdoláte, jste opravdu cool.

Pepíkova kilometráž za měsíc květen činí 452 km a 600 m do dálky, do výšky 12 570 m. Celkově má od začátku roku na kole najeto 950 km, s převýšením 23 800 m. Zpracovala LCK

11. ročník Velké ceny Železné Rudy

V sobotu 2. června se v obou tělocvičnách základní školy sešlo třicet pět stolních tenistů a změřili své síly v 11. ročníku mezi hráči oblibeného turnaje. Přijeli tenisté z celé republiky a z Německa (Lossburg, Neukirchen, Pfarrrkirchen, Schorndorf).

Eugen Scheinherr a Tomáš Horek, vůdčí osobnosti organizace, před jedenácti lety zamýšleli, že turnaj bude jen pro hráče TTC Laka Železná Ruda a plzeňské družstvo SKST SOUE. Postupně se ale okruh zúčastněných rozrůstal až do dnešní podoby. Turnaj, jak se dozvíte níže, přivádí do Železné Rudy hosty, kteří by se bez něj o nás zřejmě ani pořádně nedozvěděli.

Na turnaji hráli zástupci všech věkových kategorií, výkonnostně se sešli hráči krajských a vyšších soutěží. Mezi startujícími byl i reprezentant České republiky Michal Obešlo, který se nedávno zúčastnil MS v Dortmundu, kde byl, i přes nezískání medaile, z naší výpravy nejúspěšnější. V Železně Rudě se po letech setkal se svými dvěma kamarády, s nimiž v roce 2004 ve družstvech starších žáků získali titul mistrů republiky. Dnes hrají každý v jiném klubu, jen Obešlo startuje ve vrcholných mezinárodních soutěžích a je členem reprezentace. Zbylí dva slevili ze ctizádosti. Jan Kuchař hraje za TTC Laka Železná Ruda českou 3. ligu a Michal Hájek působí v německém klubu v Lossburgu. **Těchto tří hráčů jsme se na turnaji zeptali:**

- 1) Kdy jste se stolním tenisem začínal a jak se vaše sportovní kariéra vyvíjela?
- 2) Jakých největších úspěchů jste dosáhl?
- 3) Co vás na stolním tenisem nejvíce baví a co štve?
- 4) Přivedl vás do Železné Rudy stolní tenis, nebo byste sem jezdili i bez něj?

Zleva Jan Kuchař, Michal Obešlo, Michal Hájek

Michal Obešlo, reprezentant ČR ve stolním tenisem

1) Ke stolnímu tenisem mě přivedl otec, když mi bylo osm let, tedy v roce 1997. Jsem z Ohař u Kolína a tam jsme spolu jen tak nezávazně pinkali na stole u baráku. Bavilo mě to a časem jsem začal hrát za klub ve Vlašimi. Dostavily se úspěchy a ve 13 letech jsem přešel do klubu El Niño v Praze. S ním jsem prostoupil až do extraligy a superligy, kde se utkávají družstva zemí střední Evropy. V současnosti hraju na mezinárodních turnajích v podstatě po celém světě. Přibližně 90 % víkendů trávím na turnajích. Nejzajímavější místa, kam mě stolní tenis přivedl, jsou asi San Francisco, Šanghaj, Katar, Alžírsko, Kuvajt, Egypt.

2) Celkově jsem v mládežnických kategoriích získal třináct mistrovských titulů ČR, ale občas se zadarilo uhrát něco i v zahraničí. Nejraději vzpomínám na 2. místo v družstvech juniorů na ME v Bratislavě (2007) a na 2. místo ve dvouhře na mezinárodním turnaji v Bělorusku v kategorii do 21 let. Mezi dospělými jsem dvakrát získal mistrovský titul ve družstvech, jednou ve čtyřhře s Petrem Kauckým a minulý rok jsem byl druhý ve dvouhře. Nejvýše jsem zatím dosáhl na účast na letošním Mistrovství světa v Dortmundu, které si opravdu cením.

3) Nejraději mám pocit vítězství, která mě naštěstí nemíjejí. A nejvíce ze všeho mi vadí skoro trvalý stres a nervy, někdy už mi začíná vadit i cestování. Skoro všechny víkendy v roce někde hrajeme, a přesuny jsou tudíž nevyhnutelné.

4) Na turnaj do Železné Rudy jezdím pravidelně. Jednak mám už po sezóně a hlavně je tu příjemná přátelská atmosféra. Taky se tu schází dobrá parta, takže vítězství není tím nejdůležitějším cílem. A jestli bych do Železné Rudy zavítal i bez stolního tenisu? No to si myslím, že spíš ne.

Jan Kuchař, student ČVUT Praha

1) Stolní tenis jsem začal hrát tak trochu naruč otcí, který si přál mít ze mne tenistu. Sám hrál a viděl ve mně svého pokračovatele. Ale asi to přehnal a já jsem v devíti začal se stolním tenisem. Hrál jsem za klub El Niño v Praze. S ním jsem několikrát dosáhl na titul mistra republiky. Před časem jsem si uvědomil, že už mi denní tréninkový režim začíná vadit, že už nemám ze stolního tenisu takovou radost. Skončil jsem tedy na vrcholové úrovni a od letošní sezóny hraju za TTC Laka Železná Ruda. A znovu mě stolní tenis baví, na tréninky se těším.

2) Největšími úspěchy bylo několik republikových mistrovských titulů. Letos jsem s železnorudským klubem vybojoval postup do třetí ligy a také jsem získal titul krajského přeborníka.

3) Nejraději jsem měl v El Niňu cestování. Dnes zůstává dobrý pocit ze setkávání s přáteli a dobrou partou. Taky mi stolní tenis usnadňuje navazování nových kontaktů a přátelství. Například jsem nedávno byl nějaký čas v Anglii a přes stolní tenis jsem získal několik zajímavých kontaktů. A co mi vadí? No nejvíce to, že stolní tenis řada lidí ani za sport nepovažuje a že není sledován tak, jak by si zasloužil.

4) Do Železné Rudy bych bez navázání kontaktů přes stolní tenis určitě nejezdil. Jsem pražský rodák a na hory za lyžováním se z Prahy jezdí jinam než na Šumavu. Ale jsem tu spokojený, turnaj je perfektní.

Michal Hájek, student VŠCHT Praha

1) Ke stolnímu tenisem mě stejně jako kluky přivedl otec. Začínal jsem v šesti letech, nejdřív u nás v Pardubicích a od třinácti let jsem byl ve vrcholovém středisku v Praze a startoval za El Niño. Odehrál jsem tam šest sezón. Pak jsem stejně jako Honza Kuchař pocítil poněkud ztrátu motivace. Dnes jsem členem klubu v Lossburgu

(u Stuttgartu), dojíždím tam na víkendy. Hraje v německém měřítku nepřilíží vysokou úroveň, ale v porovnání s našimi soutěžemi je to srovnatelné s druhou nebo třetí ligu.

2) Dosáhl jsem titulu mistra republiky ve čtyřhře, na mistrovství Evropy jsem s družstvem získal stříbro.

3) Tenhle sport se mi líbí, doprovází jej fair play atmosféra. V současnosti jsem spokojený v německém klubu.

A vadí mi, že stolní tenis není tak populární, jak by mu slušelo. Laikům se to asi nezdá, ale stolní tenis je sport psychicky velmi náročný.

4) Bez účasti na Velké ceně Železné Rudy bych sem skoro určitě neměl důvod jezdit. Z Pardubic nebo Prahy je na hory blíž do jiných známých míst.

Na turnaj přijel letos i pokračovatel slavného jména stolního tenisu – syn Jindřicha Panského (více násobný mistr republiky i mistr Evropy, druhý na mistrovství světa a řada dalších medailí; úspěšný ve dvouhře, čtyřhře i v družstvech, vrcholné roky 1986 – 1989). Lukáš Panský, čerstvý absolvent ČVUT Praha, který rád přijal pozvání na turnaj v Železně Rudě, o kterém slyšel samou chválu. I Lukáš se přiznal, že jako rodilý Pražák by Železnou Rudu bez účasti na Velké ceně nejspíš nenavštívil.

Věra Drahorádová

Výsledky 11. ročníku Velké ceny Železné Rudy

Dvouhra: 1. Michal Obešlo (SF SKK El Niño Praha), 2. Ulli Hosse (Pfarrrkirchen), 3. Jan Kuchař (TTC Laka Železná Ruda)

Čtyřhra: 1. Petr Kaštánek-Miroslav Bauer (Libín Prachatice), 2. Jan Kuchař-Tomáš Horek (TTC Laka Železná Ruda), 3. Ulli Hosse-Daniel Mareš (Schorndorf) a Lukáš Panský (Sparta Praha)-Petr Láriš (TTC Laka Železná Ruda).

Soustředění na hru, v popředí jediná žena účastníci se turnaje Lenka Scheinherrová

Ohlédnutí: Po zimní přestávce začal nový ročník Okresního přeboru Klatovy

Nohejbal: Železná Ruda – Hojsova Stráž 4:4

Poprvé v historii soutěže se uskutečnilo derby utkání týmů Železné Rudy a Hojsovy Stráže. Pro hráče Železné Rudy to byl již pátý vstup do této soutěže. Naopak mužstvo z Hojsovy Stráže vstoupilo do Okresního přeboru Klatovy jako úplný nováček. Na nádherně připraveném hřišti Pensionu Vrbaš – Pizzeria „U Michala“ (Vrbašova) byla znát nervozita na obou stranách. Zvláště u týmu hostů nastoupilo několik hráčů k takovému utkání poprvé. Domácí naopak mají zkušenosti dost. Přesto to bylo derby, kde proti sobě nastoupilo několik kamarádů. Dokonce kapitán mužstva Hojsovy Stráže Jan Chalupský několik let působil úspěšně v dresu Železné Rudy. Další hráči Hojsovy Stráže František Kačírek a Věroslav Máca působí ve fotbalovém týmu Železné Rudy spolu s hráčem domácích Pavlem Hanzlíkem. Mužstvo Hojsovy Stráže reprezentuje i Miloš Rösel, který má bohaté zkušenosti. Několik let působil ve vyšších soutěžích v týmu Janovic. Dalším zkušeným hráčem je Jaroslav Chalupský st. Úplným nováčkem je Jiří Lausecker. Posilou týmu je Jan Červený z Nýrska. Domácí nastoupili v okleštěné sestavě. Již zmíněný Jan Chalupský hraje za Hojsovu Stráž, Jiří Sýkora a Vladimír Jirka nenastoupili, protože byli na dovolené. Jakub

Frenzl seděl pro zranění pouze mezi diváky. Pro toto utkání zůstalo pouze torzo úspěšného týmu z loňského ročníku (5. místo) – Pavel Hanzlík, Libor Hanzlík, Zdeněk Cyránek, Jakub Lehečka (nováček týmu) a Pavel Vidlák. Utkání bylo pro diváky velice zajímavé. Naše mužstvo vyhrálo první dvě dvojky a vedlo 2:0. Poté se dostalo do útluhu a hosté toho využili. Dostali se do ve-

dení 2:3. Domácí vyhráli další dvě dvojky a vedli 4:3. Konečný výsledek stanovila neúspěšná trojka domácích. Konečný výsledek 4:4 byl nakonec spravedlivý a vystihuje sílu obou týmů. Poděkování patří provozovateli kurtu Michalu Vrbašovi, který pro naše mužstvo připravuje skvělé podmínky pro tréninky a soutěžní utkání.

Rudolf Pavel

Závody na horských kolech

Na oslavu Dne dětí pořádá každoročně lyžařský oddíl Ski klub Železná Ruda ve spolupráci s Tatranem závod na horských kolech kolem školy.

Letos se závod uskutečnil 31. 5. za účasti téměř padesáti dětí všech věkových kategorií. Start byl na parkovišti u školy. Nejmenší děti jely 2 – 4 malé okruhy a větší děti 3, 5 a 7 velkých okruhů podle věkových kategorií. Všichni startující dostali sladkou odměnu v podobě lízátek, za což děkujeme panu Janouškovi z Konzumu COOP. Vítězové si odnesli medaile, diplomy a další sladké odměny.

Tímto chceme také poděkovat Městu Železná Ruda za finanční příspěvek na ceny a Městské policii za zajištění bezpečného průběhu závodu a rodičům za pomoc při organizaci. Doufáme, že na dalších sportovních akcích se sejdeme v ještě větším počtu.

Za Ski klub Železná Ruda Ivana Vybíralová

Nejen starší spoluobčané vítají opravu někdejší lávky přes říčku Řeznou u fotbalového hřiště

Výherní auto před Casinem 2. 6. 2012 v den oslavy 20 let od založení již má šťastnou majitelku z Německa. O průběhu oslav a o Casinu jako takovém budeme informovat v příštím čísle